

Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

► **B** SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2006/43/ES

ze dne 17. května 2006

o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u>	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/30/ES ze dne 11. března 2008	L 81	53	20.3.2008
► <u>M2</u>	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013	L 182	19	29.6.2013
► <u>M3</u>	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/56/EU ze dne 16. dubna 2014	L 158	196	27.5.2014

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
2006/43/ES**

ze dne 17. května 2006

**o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek,
o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení
směrnice Rady 84/253/EHS**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 44 odst. 2 písm. g) této Smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V současné době čtvrtá směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978 o ročních účetních závěrkách některých forem společností ⁽³⁾, sedmá směrnice Rady 83/349/EHS ze dne 13. června 1983 o konsolidovaných účetních závěrkách ⁽⁴⁾, směrnice Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí ⁽⁵⁾ a směrnice Rady 91/674/EHS ze dne 19. prosince 1991 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách pojišťoven ⁽⁶⁾ požadují, aby audit roční účetní závěrky nebo konsolidované účetní závěrky prováděla jedna nebo několik osob, které jsou oprávněny tento audit provádět.
- (2) Podmínky pro schvalování osob odpovědných za provádění povinného auditu byly stanoveny osmou směrnicí Rady 84/253/EHS ze dne 10. dubna 1984 o schvalování osob pověřených prováděním povinného auditu účetních dokumentů ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 157, 28.6.2005, s. 115.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 28. září 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 25. dubna 2006.

⁽³⁾ Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/51/ES (Úř. věst. L 178, 17.7.2003, s. 16).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2003/51/ES.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2003/51/ES.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 374, 31.12.1991, s. 7. Směrnice ve znění směrnice 2003/51/ES.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 126, 12.5.1984, s. 20.

▼ B

- (3) Nedostatek harmonizovaného přístupu k povinnému auditu ve Společenství byl příčinou toho, že v roce 1998 Komise ve svém sdělení o povinném auditu v Evropské unii: cesta vpřed⁽¹⁾ navrhla zřízení výboru pro audit, který by mohl rozvíjet další činnost v úzké spolupráci s účetní profesí a členskými státy.
- (4) Na základě práce výboru pro audit vydala Komise dne 15. listopadu 2000 doporučení o zajištění kvality povinného auditu v Evropské unii: minimální požadavky⁽²⁾ a dne 16. května 2002 doporučení o nezávislosti statutárních auditorů v EU: sada základních zásad⁽³⁾.
- (5) Cílem této směrnice je podstatná, i když ne úplná, harmonizace požadavků na povinný audit. Není-li v této směrnici stanoveno jinak, může členský stát vyžadující povinný audit zavést přísnější požadavky.
- (6) Kvalifikace pro audit, kterou získali statutární auditoři na základě této směrnice, by měla být pokládána za rovnocennou. Nemělo by být tedy nadále možné, aby členské státy trvaly na tom, že většinu hlasovacích práv v auditorské společnosti musí držet místně schválení auditoři nebo že většina členů správního nebo řídicího orgánu auditorské společnosti musí být místně schválena.
- (7) Povinný audit vyžaduje odpovídající znalosti v oborech, jako jsou právo obchodních společností, daňové právo a sociální právo. Tyto znalosti by se měly před schválením statutárního auditora z jiného členského státu přezkoušet.
- (8) Na ochranu třetích osob by všichni schválení auditoři a auditorské společnosti měli být zapsáni v rejstříku, který je přístupný veřejnosti a který obsahuje základní informace o statutárních auditorech a auditorských společnostech.
- (9) Statutární auditoři by měli dodržovat nejvyšší etické normy. Proto by se na ně měly vztahovat požadavky profesní etiky zahrnující přinejmenším jejich funkci ve veřejném zájmu, jejich bezúhonnost, nestrannost, odbornou způsobilost a řádnou péči. Funkce statutárních auditorů ve veřejném zájmu znamená, že se na kvalitu práce statutárního auditora spoléhá širší okruh osob a institucí. Dobrá kvalita auditu přispívá k řádnému fungování trhů tím, že zvyšuje pravdivost a efektivitu účetních závěrek. Komise může přijmout prováděcí opatření týkající se profesní etiky jako minimální standardy. Může přitom vzít v úvahu zásady obsažené v etickém kodexu Mezinárodní federace účetních (IFAC).

(1) Úř. věst. C 143, 8.5.1998, s. 12.

(2) Úř. věst. L 91, 31.3.2001, s. 91.

(3) Úř. věst. L 191, 19.7.2002, s. 22.

▼B

- (10) Je důležité, aby statutární auditoři a auditorské společnosti respektovali soukromí klientů. Měli by proto být vázáni přísnými pravidly o důvěrnosti a zachování mlčenlivosti, která však nesmějí bránit řádnému uplatňování této směrnice. Tato pravidla o důvěrnosti by se měla vztahovat i na všechny statutární auditory nebo auditorské společnosti, kteří se daným úkolem již přestali zabývat.
- (11) Statutární auditoři a auditorské společnosti by měli být při provádění povinného auditu nezávislí. Mohou informovat auditovaný subjekt o skutečnostech zjištěných při auditu, ale neměli by zasahovat do vnitřních rozhodovacích procesů auditovaného subjektu. Pokud by se dostali do situace, kdy je ohrožení jejich nezávislosti i po uplatnění ochranných opatření ke zmírnění takového ohrožení příliš závažné, měli by se vzdát nebo zdržet přijetí auditorské zakázky. Závěr o existenci vztahu, který ohrožuje auditorovu nezávislost, se může v případě vztahu mezi auditorem a auditovaným subjektem lišit od případu vztahu mezi sítí a auditovaným subjektem. Pokud vnitrostátní právní předpisy povolují nebo požadují, aby družstvo ve smyslu čl. 2 bodu 14 této směrnice nebo podobný subjekt uvedený v článku 45 směrnice 86/635/EHS byly členy neziskového auditorského subjektu, nedospěla by objektivní, rozumná a informovaná osoba k závěru, že vztah založený na členství ohrožuje nezávislost statutárního auditora, pokud jsou při provádění povinného auditu u některého z jeho členů dodržovány zásady nezávislosti auditorů provádějících audit na osobách, které by mohly ovlivňovat průběh povinného auditu. K příkladům ohrožení nezávislosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti patří přímé nebo nepřímé finanční zájmy v auditovaném subjektu a poskytování dalších neauditorských služeb. Nezávislost statutárního auditora nebo auditorské společnosti může také ohrožovat výše odměny přijaté od auditovaného subjektu nebo její struktura. Ochranná opatření, jež mají být přijata ke zmírnění nebo vyloučení takových hrozeb, zahrnují zákazy, omezení, jiná opatření, postupy a požadavky na zveřejnění. Statutární auditoři a auditorské společnosti by měli odmítnout poskytnutí jakékoli další neauditorské služby, která ohrožuje jejich nezávislost. Komise může přijmout prováděcí opatření k ochraně nezávislosti jako minimální standardy. Přitom by měla vzít v úvahu zásady obsažené ve výše uvedeném doporučení ze dne 16. května 2002. Pro účely stanovení nezávislosti auditorů musí být objasněn pojem „sítě“, v níž auditoři působí. V této souvislosti je třeba vzít v úvahu různé okolnosti, jako jsou případy, kdy může být určitá struktura vymezena jako síť, protože je zaměřena na sdílení zisků nebo nákladů. Kritéria pro prokázání, že existuje síť, by měla být posuzována a zvažována na základě všech existujících skutkových okolností, jako jsou například společní obvyklí klienti.
- (12) V případech sebehodnocení nebo existence vlastního zájmu, kdy je vhodné chránit nezávislost statutárního auditora nebo auditorské společnosti, by mělo být na členském státu, nikoliv na statutárním auditorovi nebo auditorské společnosti, aby rozhodl,

▼B

zda by se měl statutární auditor nebo auditorská společnost s ohledem na své auditované klienty auditorské zakázky vzdát nebo ji nepřijmout. To by nicméně nemělo vést k situaci, kdy by členské státy měly obecnou povinnost zakazovat statutárním auditorům nebo auditorským společnostem poskytování neauditorských služeb jejich auditovaným klientům. Pro určení, zda je v případech sebehodnocení nebo existence vlastního zájmu vhodné, aby statutární auditor nebo auditorská společnost neprováděli povinný audit kvůli zajištění nezávislosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti, by měla mezi zohledňované skutečnosti patřit otázka, zda auditovaný subjekt veřejného zájmu vydal nebo nevydal převoditelné cenné papíry přijaté k obchodování na regulovaném trhu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů ⁽¹⁾.

- (13) Je důležité zajistit trvale vysokou kvalitu všech povinných auditů vyžadovaných právními předpisy Společenství. Všechny povinné auditby by proto měly být prováděny na základě mezinárodních auditorských standardů. Opatření provádějící tyto standardy ve Společenství by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽²⁾. Při posuzování technické správnosti mezinárodních auditorských standardů by měl být Komisi nápomocen technický výbor nebo skupina pro audit, které by měly také zahrnovat systém orgánů veřejného dohledu členských států. Aby bylo dosaženo maximálního stupně harmonizace, mělo by být členskými státy dovoleno zavádět další vnitrostátní auditorské postupy nebo požadavky, pouze pokud budou vyplývat ze zvláštních vnitrostátních právních požadavků na rozsah povinného auditu u ročních nebo konsolidovaných účetních závěrek, a za předpokladu, že přijaté mezinárodní auditorské standardy takové požadavky nepokrývají. Členské státy by měly mít možnost zachovat tyto dodatečné auditorské postupy, jen dokud tyto auditorské postupy a požadavky nebudou pokryty následně přijatými mezinárodními auditorskými standardy. Pokud by však přijaté mezinárodní auditorské standardy obsahovaly auditorské postupy, jejichž provádění by vedlo ke zvláštnímu právnímu konfliktu s vnitrostátním právem, který vznikne na základě zvláštních vnitrostátních požadavků v souvislosti s rozsahem povinného auditu, mohou členské státy vyjmout spornou část mezinárodních auditorských standardů, dokud tyto konflikty trvají, pokud se použijí opatření podle čl. 26 odst. 3. Všechny dodatečné požadavky nebo výjimky uplatňované členskými státy by měly přispívat k vysoké věrohodnosti ročních účetních závěrek společností a odpovídat veřejnému zájmu. Výše uvedené znamená, že členské státy mohou například požadovat vypracování dodatečné zprávy auditora pro dozorčí radu nebo stanovit jiné požadavky na vykazování a kontrolu vycházející z vnitrostátních pravidel pro správu a řízení společností.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

- (14) Aby mohla Komise přijmout mezinárodní auditorský standard pro účely uplatnění ve Společenství, musí být obecně mezinárodně přijímán, musí se na jeho vzniku a po otevřeném a průhledném postupu plně podílet všechny zainteresované osoby, musí přispívat k věrohodnosti a kvalitě ročních účetních závěrek a konsolidovaných účetních závěrek a musí odpovídat evropskému veřejnému zájmu. Otázka, zda je žádoucí přijmout prohlášení o mezinárodní auditorské praxi za součást standardu, by měla být posouzena v souladu s rozhodnutím 1999/468/ES v jednotlivých případech. Komise by měla před zahájením přijímacího procesu zajistit provedení přezkumu s cílem ověřit, zda byly tyto požadavky splněny, a o výsledku tohoto přezkumu podat zprávu členům výboru zřízeného touto směrnicí.
- (15) V případě konsolidovaných účetních závěrek je důležité, aby existovalo jasné vymezení odpovědností mezi statutárními auditory, kteří provádějí audit částí skupiny. Pro tyto účely by měl plnou odpovědnost za zprávu auditora nést auditor skupiny.
- (16) Pro lepší srovnatelnost společností používajících stejné účetní standardy a pro zvýšení důvěry veřejnosti v auditorskou činnost může Komise přijmout společnou zprávu auditora pro audit ročních účetních závěrek nebo konsolidovaných účetních závěrek sestavených na základě schválených mezinárodních účetních standardů, pokud nebyl pro tuto zprávu přijat vhodný standard na úrovni Společenství.
- (17) Vhodným prostředkem k dosažení trvale vysoké kvality povinných auditů jsou pravidelné kontroly. Statutární auditoři a auditorské společnosti by proto měli podléhat systému zajištění kvality, který bude fungovat nezávisle na kontrolovaných statutárních auditorech a auditorských společnostech. Pro účely použití článku 29 o systémech zajištění kvality mohou členské státy stanovit, že pokud mají jednotliví auditoři společnou politiku zajištění kvality, je třeba přihlížet pouze k požadavkům platným pro auditorské společnosti. Členské státy mohou systém zajištění kvality zorganizovat tak, že každý jednotlivý auditor bude podléhat kontrole zajištění kvality nejméně jednou za šest let. V této souvislosti by financování systému zajištění kvality nemělo být vystaveno nepatřičnému vlivu. Komise by měla mít pravomoc přijmout prováděcí opatření v záležitostech, které souvisí s organizací systému zajištění kvality, a v souvislosti s jeho financováním v případech, kdy je důvěra veřejnosti v systém zajištění kvality vážně ohrožena. Systémy veřejného dohledu členských států by měly být podporovány, aby našly koordinovaný přístup k provádění přezkumů zajištění kvality s cílem vyvarovat se uvalování zbytečné zátěže na dotčené osoby.
- (18) K předcházení nesprávného provádění povinného auditu a jeho nápravě přispívají vyšetřování a vhodné sankce.

▼B

- (19) Statutární auditori a auditorské společnosti by měli zodpovídat za to, že svou činnost vykonávají s řádnou péčí, a proto by měli odpovídat za finanční škodu způsobenou nedostatečnou péčí. Avšak schopnost auditorů a auditorských společností získat pojištění odpovědnosti za škody při výkonu povolání může záviset na tom, zda mají neomezenou finanční odpovědnost. Komise má v úmyslu tyto otázky prozkoumat s ohledem na to, že systémy odpovědnosti mohou být v různých členských státech velmi rozdílné.
- (20) Členské státy by měly zorganizovat účelný systém veřejného dohledu nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi založený na kontrole v domovském státě. Regulační ujednání v oblasti veřejného dohledu by měla umožnit účelnou spolupráci na úrovni Společenství v oblasti činností dohledu členských států. Systém veřejného dohledu by měl být řízen osobami mimo profesi, které mají znalosti z oblastí významných pro povinný audit. Osobami mimo profesi mohou být odborníci, kteří nebyli nikdy spojeni s auditorskou profesí, nebo bývalí příslušníci této profese, kteří z ní odešli. Členské státy však mohou povolit, aby se na řízení systému veřejného dohledu podílela menšina osob vykonávajících tuto profesi. Příslušné orgány členských států by měly navzájem spolupracovat, kdykoli to bude nezbytné pro účely plnění jejich povinností při výkonu dohledu nad jimi schválenými statutárními auditory a auditorskými společnostmi. Taková spolupráce může významně přispět k zabezpečení trvale vysoké kvality povinného auditu ve Společenství. Vzhledem k tomu, že je nezbytné zajistit účinnou spolupráci a koordinaci na evropské úrovni mezi příslušnými orgány určenými členskými státy, nemělo by se určení jednoho subjektu odpovědného za zabezpečení spolupráce dotknout možnosti, aby každý jednotlivý orgán mohl přímo spolupracovat s ostatními příslušnými orgány členských států.
- (21) Pro zajištění souladu s čl. 32 odst. 3 o zásadách veřejného dohledu by měla být osoba mimo profesi považována za znalou oblastí významných pro povinný audit buď s ohledem na její dřívější profesní znalosti, nebo s ohledem na to, že má znalosti přinejmenším jednoho z předmětů uvedených v článku 8.
- (22) Statutární auditor nebo auditorská společnost by měl být jmenován na valné hromadě akcionářů nebo členů auditovaného subjektu. Pro zajištění ochrany nezávislosti auditora je důležité zajistit, aby výpověď byla možná pouze v odůvodněných případech a pouze tehdy, jsou-li tyto důvody sděleny orgánu nebo orgánům veřejného dohledu.
- (23) Subjekty veřejného zájmu jsou viditelnější a jsou důležitější z hospodářského hlediska, a proto by se měly na povinný audit jejich roční účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky klást přísnější požadavky.

▼ **B**

- (24) Výbory pro audit a účinný systém vnitřní kontroly přispívají k minimalizaci finančních a operačních rizik i rizika nedodržení předpisů a zvyšují kvalitu účetního výkaznictví. Členské státy mohou zohlednit doporučení Komise ze dne 15. února 2005 o úloze nevykonných členů správní rady nebo členů dozorčí rady a o výborech správní nebo dozorčí rady společností kótovaných na burze ⁽¹⁾, které stanovuje, jak by měly být zřizovány výbory pro audit a jak by měly fungovat. Členské státy mohou určit, že funkce přidělené výboru pro audit nebo orgánu, který vykonává rovnocenné funkce, může vykonávat správní nebo dozorčí orgán jako celek. S ohledem na povinnosti výboru pro audit podle článku 41 by statutární auditor ani auditorská společnost neměli být žádným způsobem podřízeni výboru.
- (25) Členské státy mohou rovněž rozhodnout, že subjekty veřejného zájmu, které jsou subjekty kolektivního investování, jejichž převoditelné cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, zproští povinnosti mít výbor pro audit. V této možnosti je zohledněna skutečnost, že v případech, kdy subjekt kolektivního investování funguje pouze za účelem shromažďování majetku, nebude zřízení výboru pro audit vždy vhodné. Účetní výkaznictví a související rizika nejsou srovnatelná s výkaznictvím a riziky jiných subjektů veřejného zájmu. Kromě toho působí subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) a jejich správcovské společnosti v přesně vymezeném regulativním prostředí a vztahují se na ně zvláštní mechanismy řízení, jako jsou kontroly, které provádí jejich depozitář. U subjektů kolektivního investování, které nejsou harmonizovány směrnicí 85/611/EHS ⁽²⁾, ale vztahují se na ně ochranná opatření rovnocenná opatřením stanoveným v uvedené směrnici, by mělo být členským státům v tomto konkrétním případě umožněno poskytnout těmto subjektům stejně zacházení jako subjektům kolektivního investování, které jsou harmonizovány na úrovni Společenství.
- (26) Za účelem posílení nezávislosti auditorů subjektů veřejného zájmu by se klíčový auditorský partner nebo partneři provádějící audit takových subjektů měli střídát. Pro zorganizování takového střídání by měly členské státy požadovat změnu klíčového auditorského partnera nebo partnerů jednajících s auditovaným subjektem, přičemž by auditorské společnosti, s níž jsou klíčový auditorský partner nebo partneři spojeni, měly umožnit pokračovat ve výkonu funkce statutárního auditora v takovém subjektu. Domnívá-li se členský stát, že se jedná o vhodný způsob, jak dosáhnout sledovaných cílů, může požadovat změnu auditorské společnosti, aniž je dotčen čl. 42 odst. 2 této směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 52, 25.2.2005, s. 51.

⁽²⁾ Směrnice Rady 85/611/EHS ze dne 20. prosince 1985 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 375, 31.12.1985, s. 3). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/1/ES (Úř. věst. L 79, 24.3.2005, s. 9).

▼B

- (27) Propojenost kapitálových trhů zdůrazňuje potřebu zajistit rovněž vysokou kvalitu práce prováděné auditory z třetích zemí v souvislosti s kapitálovým trhem Společenství. Tito auditoři by proto měli být registrováni, aby bylo možné je podrobovat přezkumu zajištění kvality a aby podléhali systému vyšetřování a sankcí. Odchytky na základě vzájemnosti by měly být možné, pokud by procházely testem rovnocennosti prováděným Komisí ve spolupráci s členskými státy. V každém případě by měl být subjekt, který vydal převoditelné cenné papíry na regulovaném trhu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 14 směrnice 2004/39/ES, vždy podroben auditu auditorem, který je buď zaregistrován v členském státě, nebo vykonává svou činnost pod dohledem příslušných orgánů třetí země, z níž auditor pochází, pokud je tato třetí země Komisí nebo členským státem uznána jako země splňující požadavky rovnocenné požadavkům Společenství v oblasti zásad dohledu, systémů zajištění kvality a systémů vyšetřování a sankcí a pokud je dodržena zásada vzájemnosti. Jestliže určitý členský stát shledá systém zajištění kvality třetí země rovnocenným, neznamená to, že i ostatní členské státy mají povinnost toto posouzení rovnocennosti přijmout, ani to nepředjímá rozhodnutí Komise.
- (28) Složitost auditů mezinárodních skupin vyžaduje dobrou spolupráci mezi příslušnými orgány členských států a příslušnými orgány třetích zemí. Členské státy by proto měly zajistit, aby byl přístup příslušných orgánů třetích zemí k pracovním materiálům k auditu a dalším dokumentům možný přes příslušné vnitrostátní orgány. Na ochranu práv dotčených osob a zároveň pro usnadnění přístupu k těmto materiálům a dokumentům by mělo být členským státům dovoleno poskytovat přímý přístup příslušným orgánům třetích zemí s podmínkou souhlasu příslušného vnitrostátního orgánu. Jedním z významných kritérií pro poskytnutí přístupu by mělo být, zda příslušné orgány třetích zemí splňují požadavky, které Komise prohlásila za přiměřené. Do přijetí rozhodnutí Komise mohou členské státy posuzovat přiměřenost požadavků samy, aniž je dotčeno rozhodnutí Komise.
- (29) Předávání informací uvedených v člancích 36 a 47 by mělo probíhat v souladu s pravidly pro předávání osobních údajů do třetích zemí stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾.
- (30) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata podle rozhodnutí 1999/468/ES a s patřičným ohledem na prohlášení, které učinila Komise v Evropském parlamentu dne 5. února 2002 k provádění právních předpisů v oblasti finančních služeb.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

▼B

- (31) Evropský parlament by měl mít od okamžiku, kdy jsou poprvé předloženy pozměňovací návrhy a návrhy prováděcích opatření, tři měsíce, aby je mohl přezkoumat a zaujmout k nim stanovisko. V naléhavých a řádně odůvodněných případech může být toto období zkráceno. Pokud v tomto období přijme Evropský parlament usnesení, přezkoumá Komise pozměňovací návrhy nebo opatření.
- (32) Jelikož cílů této směrnice, totiž požadavku používání jednotných mezinárodních auditorských standardů, aktualizace požadavků na vzdělání, definice profesní etiky a praktického uskutečňování spolupráce mezi příslušnými orgány členských států a mezi těmito orgány a orgány třetích zemí, nezbytného pro další zlepšení a harmonizaci kvality povinného auditu ve Společenství a usnadnění spolupráce mezi členskými státy a spolupráce se třetími zeměmi a pro posílení důvěry v povinný audit, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu a účinků této směrnice lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.
- (33) S cílem zprůhlednit vztah mezi statutárním auditorem nebo auditorskou společností a auditovaným subjektem by měly být směrnice 78/660/EHS a 83/349/EHS změněny tak, aby v nich byl uveden požadavek zveřejnění odměny za audit a odměny za neauditorské služby v komentáři k roční účetní závěrce a ke konsolidované účetní závěrce.
- (34) Směrnice 84/253/EHS by měla být zrušena, protože postrádá všeobecný soubor pravidel pro zajištění vhodné infrastruktury auditu, jako je veřejný dohled, disciplinární systém a systém zajištění kvality, a protože neobsahuje konkrétní pravidla týkající se regulační spolupráce členských států a třetích zemí. Pro zajištění právní jistoty by mělo být jasně určeno, že statutární auditoři a auditorské společnosti, kteří byli schváleni podle směrnice 84/253/EHS, mají být považováni za schválené podle této směrnice,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I
PŘEDMĚT A DEFINICE

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla týkající se povinného auditu ročních účetních závěrek a konsolidovaných účetních závěrek.

▼ M3

Článek 29 této směrnice se nevztahuje na povinný audit ročních a konsolidovaných účetních závěrek subjektů veřejného zájmu, není-li stanoveno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 537/2014 ⁽¹⁾ jinak.

▼ B*Článek 2***Definice**

Pro účely této směrnice se rozumí:

▼ M3

1. „povinným auditem“ audit ročních účetních závěrek nebo konsolidovaných účetních závěrek, pokud:
 - a) jej vyžadují právní předpisy Unie;
 - b) jej vyžadují vnitrostátní právní předpisy, jde-li o malé podniky;
 - c) je prováděn dobrovolně na žádost malých podniků, které splňují vnitrostátní právní požadavky rovnocenné s požadavky na audit podle písmene b), pokud vnitrostátní právní předpisy označují tento audit jako povinný audit;

▼ B

2. „statutárním auditorem“ fyzická osoba, kterou v souladu s touto směrnicí schválí příslušné orgány členského státu k provádění povinných auditů;
3. „auditorskou společností“ právnická osoba nebo jiný subjekt bez ohledu na jeho právní formu, který v souladu s touto směrnicí schválí příslušné orgány členského státu k provádění povinných auditů;

▼ M3

4. „auditorským subjektem ze třetí země“ subjekt bez ohledu na jeho právní formu, který provádí audit roční účetní závěrky nebo konsolidované účetní závěrky společnosti založené v třetí zemi a není subjektem zaregistrovaným v některém členském státě jako auditorská společnost v důsledku schválení podle článku 3;
5. „auditorem ze třetí země“ fyzická osoba, která provádí audit roční účetní závěrky nebo konsolidované účetní závěrky společnosti založené v třetí zemi a není osobou zaregistrovanou v některém členském státě jako statutární auditor v důsledku schválení podle článků 3 a 44;

▼ B

6. „auditorem skupiny“ jeden nebo více statutárních auditorů nebo jedna nebo více auditorských společností, kteří provádějí povinný audit konsolidované účetní závěrky;
7. „sítí“ rozsáhlejší struktura
 - zaměřená na spolupráci, ke které patří statutární auditor nebo auditorská společnost, a

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 537/2014 ze dne 16. dubna 2014 o specifických požadavcích na povinný audit subjektů veřejného zájmu (Úř. věst. L 158, 27.5.2014, s. 77).

▼ B

- zřetelně orientovaná na sdílení zisků nebo nákladů, nebo která má společné vlastnictví, ovládání či řízení, společné zásady a postupy kontroly kvality, společnou obchodní strategii, nebo používá společnou značku či významnou část odborných zdrojů;
- 8. „sesterskou společností auditorské společnosti“ podnik, bez ohledu na svou právní formu, který je s auditorskou společností spojen společným vlastnictvím, ovládáním nebo řízením;
- 9. „zprávou auditora“ zpráva uvedená v článku 51a směrnice 78/660/EHS a v článku 37 směrnice 83/349/EHS, kterou vydává statutární auditor nebo auditorská společnost;

▼ M3

- 10. „příslušnými orgány“ orgány určené zákonem, které jsou příslušné pro regulaci statutárních auditorů a auditorských společností a pro dohled nad nimi nebo jejich zvláštními aspekty; odkaz na „příslušný orgán“ v určitém článku znamená odkaz na orgán vykonávající funkce uvedené ve zmíněném článku;

▼ B

- 12. „mezinárodními účetními standardy“ mezinárodní účetní standardy (IAS), mezinárodní standardy účetního výkaznictví (IFRS) a související interpretace (interpretace SIC-IFRIC), následující novely těchto standardů a souvisejících interpretací, budoucí standardy a související interpretace vydané nebo přijaté Radou pro mezinárodní účetní standardy (IASB);

▼ M3

- 13. „subjekty veřejného zájmu“
 - a) subjekty, které se řídí právem členského státu a jejichž převoditelné cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu kteréhokoli členského státu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 14 směrnice 2004/39/ES;
 - b) úvěrové instituce ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽¹⁾, které nejsou uvedeny v článku 2 uvedené směrnice;
 - c) pojišťovny ve smyslu čl. 2 odst. 1 směrnice Rady 91/674/EHS nebo
 - d) subjekty, které za subjekty veřejného zájmu označí členské státy, například podniky, které jsou důležité z hlediska veřejného zájmu vzhledem k povaze své činnosti, své velikosti nebo počtu svých zaměstnanců;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

▼ B

14. „družstvem“ evropská družstevní společnost, jak je vymezena v článku 1 nařízení Rady (ES) č. 1435/2003 ze dne 22. července 2003 o statutu evropské družstevní společnosti (SCE) ⁽¹⁾, nebo jiné družstvo, u něhož právo Společenství vyžaduje provedení povinného auditu, jako například úvěrové instituce ve smyslu čl. 1 bodu 1 směrnice 2000/12/ES a pojišťovny ve smyslu čl. 2 odst. 1 směrnice 91/674/EHS;

▼ M3

15. „osobou mimo profesi“ fyzická osoba, která po dobu svého zapojení do řízení systému veřejného dohledu a v období tří let bezprostředně předcházejících tomuto zapojení neprováděla povinné auditu, neměla hlasovací právo v auditorské společnosti, nebyla členem správního, řídicího ani dozorčího orgánu auditorské společnosti a nebyla zaměstnána ani jinak spojena se žádnou auditorskou společností;

▼ B

16. „klíčovým auditorským partnerem (partnery)“
- a) jeden nebo více statutárních auditorů, kteří jsou auditorskou společností pověřeni k provedení určité auditorské zakázky, v níž mají hlavní odpovědnost za provedení povinného auditu jménem auditorské společnosti,
 - b) v případě auditu skupiny nejméně jeden nebo více statutárních auditorů, kteří jsou určeni auditorskou společností jako hlavní odpovědné osoby za provedení povinného auditu na úrovni skupiny, a jeden nebo více statutárních auditorů, kteří jsou určeni jako hlavní odpovědné osoby na úrovni významných dceřiných společností, nebo
 - c) jeden nebo více statutárních auditorů, kteří podepisují zprávu auditora;

▼ M3

17. „středními podniky“ podniky uvedené v čl. 1 odst. 1 a v čl. 3 odst. 3 směrnice 2013/34/EU ⁽²⁾;
18. „malými podniky“ podniky uvedené v čl. 1 odst. 1 a v čl. 3 odst. 2 směrnice 2013/34/EU;
19. „domovským členským státem“ členský stát, v němž jsou statutární auditor nebo auditorská společnost schváleni v souladu s čl. 3 odst. 1;
20. „hostitelským členským státem“ členský stát, ve kterém statutární auditor schválený ve svém domovském členském státě usiluje rovněž o schválení v souladu s článkem 14, nebo členský stát, ve kterém auditorská společnost schválená ve svém domovském členském státě usiluje o registraci nebo je registrována v souladu s článkem 3a.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 207, 18.8.2003, s. 1.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

▼ B

KAPITOLA II
**SCHVALOVÁNÍ, PRŮBĚŽNÉ VZDĚLÁVÁNÍ A VZÁJEMNÉ
 UZNÁVÁNÍ**

Článek 3

Schvalování statutárních auditorů a auditorských společností

1. Povinný audit provádějí výhradně statutární auditoři nebo auditorské společnosti, kteří jsou schváleni členským státem vyžadujícím povinný audit.

2. ► **M3** Každý členský stát určí příslušný orgán jako orgán příslušný pro schvalování statutárních auditorů a auditorských společností. ◀

▼ M3**▼ B**

3. Aniž je dotčen článek 11, mohou příslušné orgány členských států schválit jako statutární auditory výhradně fyzické osoby splňující alespoň podmínky stanovené v člancích 4 a 6 až 10.

4. Příslušné orgány členských států mohou schválit jako auditorské společnosti výhradně subjekty, které splňují tyto podmínky:

a) fyzické osoby, které provádějí povinné audity jménem auditorské společnosti, splňují alespoň podmínky stanovené v člancích 4 a 6 až 12 a jsou schváleny jako statutární auditoři v dotčeném členském státě;

▼ M3

b) většinu hlasovacích práv v subjektu drží auditorské společnosti, které byly schváleny v některém členském státě, nebo fyzické osoby, které splňují alespoň podmínky stanovené v člancích 4 a 6 až 12. Členské státy mohou stanovit, že tyto fyzické osoby musí být schváleny rovněž v jiném členském státě. Členské státy mohou pro účely povinného auditu družstev, spořitelů a obdobných subjektů ve smyslu článku 45 směrnice 86/635/EHS nebo dceřiných společností či právních nástupců družstev, spořitelů nebo obdobných subjektů ve smyslu článku 45 směrnice 86/635/EHS stanovit v souvislosti s hlasovacími právy jiná zvláštní pravidla;

▼ B

c) většinu v rozsahu nejvýše 75 % členů správního nebo řídicího orgánu subjektu tvoří auditorské společnosti, které jsou schváleny v některém členském státě, nebo fyzické osoby, které splňují alespoň podmínky stanovené v člancích 4 a 6 až 12. Členské státy mohou stanovit, že tyto fyzické osoby musí být schváleny také v jiném členském státě. Nemá-li daný orgán více než dva členy, musí podmínky stanovené v tomto písmenu splňovat alespoň jeden z nich;

d) společnost splňuje podmínky stanovené v článku 4.

▼ B

Členské státy mohou stanovit dodatečné podmínky pouze ve vztahu k písmenu c). Tyto podmínky musí být přiměřené sledovaným cílům a nesmějí překračovat rámec toho, co je nezbytně nutné.

▼ M3*Článek 3a***Uznávání auditorských společností**

1. Odchylně od čl. 3 odst. 1 je auditorská společnost, která je schválena v některém členském státě, oprávněna provádět povinný audit v jiném členském státě, pokud klíčový auditorský partner provádějící povinný audit jménem této auditorské společnosti v hostitelském členském státě splňuje podmínky stanovené v čl. 3 odst. 4 písm. a).

2. Auditorská společnost, která chce provádět povinný audit v jiném členském státě než v domovském členském státě, se zaregistruje u příslušného orgánu v hostitelském členském státě v souladu s články 15 a 17.

3. Příslušný orgán v hostitelském členském státě auditorskou společnost zaregistruje, za podmínky, že je zaregistrována u příslušného orgánu ve svém domovském členském státě. Hodlá-li hostitelský členský stát k posouzení výše uvedeného využít osvědčení o registraci dané auditorské společnosti v domovském členském státě, může příslušný orgán v hostitelském členském státě požadovat, aby osvědčení vydané příslušným orgánem domovského členského státu nebylo starší tří měsíců. Příslušný orgán v hostitelském členském státě informuje příslušný orgán v domovském členském státě o registraci auditorské společnosti.

▼ B*Článek 4***Dobrá pověst**

Příslušné orgány členského státu mohou schválit pouze fyzické osoby nebo společnosti s dobrou pověstí.

*Článek 5***Zrušení schválení**

1. Schválení statutárního auditora nebo auditorské společnosti se zruší, pokud byla dobrá pověst dotyčné osoby nebo společnosti vážně narušena. Členské státy však mohou poskytnout přiměřenou dobu ke splnění požadavků na dobrou pověst.

2. Schválení auditorské společnosti se zruší, není-li nadále plněna některá z podmínek stanovených v čl. 3 odst. 4 písm. b) a c). Členské státy však mohou poskytnout přiměřenou dobu ke splnění těchto podmínek.

▼ M3

3. Je-li schválení statutárního auditora nebo auditorské společnosti z jakéhokoli důvodu zrušeno, sdělí příslušný orgán domovského členského státu, v němž bylo schválení zrušeno, tuto skutečnost a důvody zrušení příslušným orgánům hostitelských členských států, ve kterých jsou statutární auditor nebo auditorská společnost rovněž registrováni v souladu s článkem 3a, čl. 16 odst. 1 písm. c) a čl. 17 odst. 1 písm. i).

▼ B*Článek 6***Vzdělání**

Aniž je dotčen článek 11, může být fyzická osoba schválena k provádění povinného auditu, pouze pokud dosáhla úrovně vzdělání nutné k přijetí na vysokou školu nebo rovnocenné úrovně, a poté absolvovala program teoretické výuky a odborné praxe a složila zkoušku odborné způsobilosti na úrovni závěrečné zkoušky na vysoké škole nebo na úrovni rovnocenné zkoušky pořádané nebo uznávané dotyčným členským státem.

▼ M3

Příslušné orgány uvedené v článku 32 mezi sebou spolupracují s cílem dosáhnout sblížení požadavků stanovených v tomto článku. V rámci této spolupráce přihlédnou tyto příslušné orgány k vývoji v oblasti auditu a auditorské profese, a zejména ke sblížení požadavků, kterého již bylo v rámci této profese dosaženo. Spolupracují s Výborem evropských orgánů dohledu nad auditem (CEAOB) a s příslušnými orgány uvedenými v článku 20 nařízení (EU) č. 537/2014 do té míry, v níž se takové sblížení týká povinného auditu subjektů veřejného zájmu.

▼ B*Článek 7***Zkouška odborné způsobilosti**

Zkouška odborné způsobilosti uvedená v článku 6 zaručí nezbytnou úroveň teoretických znalostí v oborech souvisejících s prováděním povinného auditu a schopnost uplatnit takové znalosti v praxi. Alespoň část této zkoušky musí být v písemné formě.

*Článek 8***Test teoretických znalostí**

1. Test teoretických znalostí zahrnutý do zkoušky ověřuje znalosti především v těchto oborech:

- a) všeobecná účetní teorie a zásady;
- b) právní požadavky a standardy vztahující se k přípravě roční a konsolidované účetní závěrky;
- c) mezinárodní účetní standardy;
- d) finanční analýza;
- e) nákladové a provozní účetnictví;
- f) řízení rizik a vnitřní kontrola;
- g) provádění auditu a profesní znalosti;
- h) právní požadavky a profesní standardy vztahující se k povinnému auditu a statutárním auditorům;

▼ M3

- i) mezinárodní auditorské standardy uvedené v článku 26;

▼ B

- j) profesní etika a nezávislost.

▼ B

2. V rozsahu významném pro audit se zjišťují přinejmenším také znalosti v těchto oborech:

- a) právo obchodních společností a správa a řízení obchodních společností;
- b) úpadkové právo;
- c) daňové právo;
- d) občanské a obchodní právo;
- e) pracovní právo a právo sociálního zabezpečení;
- f) informační a výpočetní systémy;
- g) podniková, všeobecná a finanční ekonomie;
- h) matematika a statistika;
- i) základní zásady finančního řízení podniků.

▼ M3**▼ B***Článek 9***Osvobození**

1. Odchylně od článků 7 a 8 může členský stát stanovit, že osoba, která úspěšně složila vysokoškolskou nebo rovnocennou zkoušku nebo která má vysokoškolský titul nebo rovnocennou kvalifikaci v jednom nebo více oborech uvedených v článku 8, může být osvobozena od testu teoretických znalostí z oborů, kterých se taková zkouška nebo titul týkaly.

2. Odchylně od článku 7 může členský stát stanovit, že držitel vysokoškolského titulu nebo rovnocenné kvalifikace v jednom nebo více oborech uvedených v článku 8 může být osvobozen od testu schopnosti praktického uplatnění teoretických znalostí v těchto oborech, pokud v nich absolvoval odbornou praxi zakončenou zkouškou nebo udělením diplomu, uznaných státem.

*Článek 10***Odborná praxe****▼ M3**

1. Aby byla zabezpečena schopnost uplatnit teoretické znalosti v praxi, jejíž ověření je součástí zkoušky, musí uchazeči absolvovat alespoň tříletou odbornou praxi, mimo jiné při provádění auditu ročních účetních závěrek a konsolidovaných účetních závěrek nebo podobných účetních závěrek. Tato praxe musí alespoň ze dvou třetin probíhat u statutárního auditora nebo auditorské společnosti schválených v kterémkoli členském státě.

▼ B

2. Členské státy zajistí, aby veškerá odborná praxe probíhala pod dohledem osob, které poskytují odpovídající záruky své schopnosti zajišťovat odbornou praxi.

▼ B*Článek 11***Kvalifikace získaná dlouhodobými praktickými zkušenostmi**

Členský stát může jako statutárního auditora schválit osobu, která nesplňuje podmínky stanovené v článku 6, prokáže-li:

- a) že po dobu patnácti let vykonávala odborné činnosti, které jí umožnily získat dostatečné zkušenosti v oblasti financí, práva a účetnictví, a složila zkoušku odborné způsobilosti podle článku 7, nebo
- b) že po dobu sedmi let vykonávala odborné činnosti ve stejných oborech a kromě toho absolvovala odbornou praxi uvedenou v článku 10 a složila zkoušku odborné způsobilosti podle článku 7.

*Článek 12***Kombinace odborné praxe a teoretické výuky**

1. Členské státy mohou od dob odborné činnosti uvedených v článku 11 odečíst počet let teoretické výuky v oborech uvedených v článku 8, byla-li tato výuka zakončena zkouškou uznávanou státem. Toto období nesmí být kratší než jeden rok a od délky odborné činnosti nelze odečíst více než čtyři roky.

2. Délka odborné činnosti a odborné praxe nesmí být kratší než program teoretické výuky spolu s odbornou praxí požadované v článku 10.

▼ M3*Článek 13***Průběžné vzdělávání**

Členské státy zajistí, aby statutární auditoři měli povinnost účastnit se vhodných programů průběžného vzdělávání s cílem udržet si teoretické znalosti, profesní dovednosti a hodnoty na dostatečně vysoké úrovni a aby se na případy nedodržení požadavků na průběžné vzdělávání vztahovaly vhodné sankce uvedené v článku 30.

*Článek 14***Schvalování statutárních auditorů z jiného členského státu**

1. Příslušné orgány zavedou postupy pro schvalování statutárních auditorů, kteří byli schváleni v jiných členských státech. Tyto postupy nesmí překračovat požadavek na absolvování adaptačního období podle čl. 3 odst. 1 písm. g) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ⁽¹⁾ nebo na složení zkoušky způsobilosti podle čl. 3 odst. 1 písm. h) uvedené směrnice.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22).

▼ M3

2. Hostitelský členský stát rozhodne, zda se žadatel o schválení podrobí adaptačnímu období ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. g) směrnice 2005/36/ES, nebo zkoušce způsobilosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. h) uvedené směrnice.

Délka adaptačního období nesmí překročit tři roky a žadatel musí být podroben hodnocení.

Zkouška způsobilosti musí být vedena v jednom z jazyků povolených podle jazykových předpisů platných v daném hostitelském členském státě. Smí se týkat pouze přiměřených znalostí statutárního auditora v oblasti právních předpisů tohoto hostitelského členského státu v rozsahu, v jakém se vztahují k povinnému auditu.

3. Příslušné orgány spolupracují v rámci výboru CEAOB s cílem dosáhnout sblížení požadavků na adaptační období a zkoušku způsobilosti. Budou posilovat transparentnost a předvídatelnost požadavků. Spolupracují s výborem CEAOB a s příslušnými orgány uvedenými v článku 20 nařízení (EU) č. 537/2014 do té míry, do níž se takové sblížení týká povinného auditu subjektů veřejného zájmu.

▼ B

KAPITOLA III

REGISTRACE*Článek 15***Veřejný rejstřík****▼ M3**

1. Každý členský stát zajistí, aby statutární auditoři a auditorské společnosti byli zapsáni ve veřejném rejstříku v souladu s články 16 a 17. Členské státy se ve výjimečných případech mohou odchýlit od požadavků stanovených v tomto článku a článku 16 o zveřejňování informací, a to v míře nezbytné pro snížení bezprostředního a závažného ohrožení osobní bezpečnosti jakékoli osoby.

▼ B

2. Členské státy zajistí, aby každý statutární auditor a auditorská společnost byli ve veřejném rejstříku označeni individuálním číslem. Registrační údaje musí být v rejstříku uloženy v elektronické formě a být veřejnosti přístupné elektronicky.

3. Veřejný rejstřík rovněž obsahuje název a adresu orgánů příslušných pro schvalování podle článku 3, zajištění kvality podle článku 29, vyšetřování statutárních auditorů a auditorských společností a ukládání sankcí těmto auditorům a společnostem podle článku 30 a pro veřejný dohled podle článku 32.

▼ B

4. Členské státy zajistí, aby byl veřejný rejstřík plně funkční nejpozději 29. června 2009.

*Článek 16***Registrace statutárních auditorů**

1. Veřejný rejstřík obsahuje o statutárních auditorech alespoň tyto informace:

- a) jméno, adresu a registrační číslo;
- b) jméno, adresu, adresu internetových stránek a registrační číslo auditorské společnosti nebo společností, u kterých je statutární auditor zaměstnán nebo s nimiž je spojen jako společník nebo jinak, pokud existují;
- c) všechny další registrace jako statutárního auditora provedené u příslušných orgánů jiných členských států a jako auditora ve třetích zemích, včetně názvu registračního orgánu nebo orgánů a registračního čísla nebo čísel, pokud existují.

2. Auditori ze třetích zemí zaregistrovaní podle článku 45 se v rejstříku označí zřetelně jako auditori ze třetích zemí, a nikoli jako statutární auditori.

*Článek 17***Registrace auditorských společností**

1. Veřejný rejstřík obsahuje o auditorských společnostech alespoň tyto informace:

- a) název, adresu a registrační číslo;
- b) právní formu;
- c) informace o kontaktech, hlavní kontaktní osobu a adresu internetových stránek, pokud existují;
- d) adresy všech kanceláří v členském státě;
- e) jména a registrační čísla všech statutárních auditorů zaměstnaných u auditorské společnosti nebo s ní spojených jako společníci či jinak;
- f) jména a obchodní adresy všech vlastníků a společníků či akcionářů;
- g) jména a obchodní adresy všech členů správního nebo řídicího orgánu;
- h) případné členství v síti a seznam názvů a adres členských společností a sesterských společností nebo udání místa, kde jsou takové informace veřejně dostupné;
- i) všechny další registrace jako auditorské společnosti provedené u příslušných orgánů jiných členských států a jako auditorského subjektu ve třetích zemích včetně názvu registračního orgánu nebo orgánů a registračního čísla nebo čísel, pokud existují;

▼ M3

- j) případně, je-li auditorská společnost registrována v souladu s čl. 3a odst. 3.

▼B

2. Auditorské subjekty ze třetích zemí zaregistrované podle článku 45 se v rejstříku označí zřetelně jako auditorské subjekty ze třetích zemí, a nikoli jako auditorské společnosti.

*Článek 18***Aktualizace registračních údajů**

Členské státy zajistí, aby statutární auditoři a auditorské společnosti bez zbytečného odkladu oznamovali příslušným orgánům, které vedou veřejný rejstřík, každou změnu údajů uvedených ve veřejném rejstříku. Rejstřík je po oznámení bez zbytečného odkladu aktualizován.

*Článek 19***Odpovědnost za registrační údaje**

Údaje poskytnuté příslušným orgánům podle článků 16, 17 a 18 podepisuje statutární auditor nebo auditorská společnost. Pokud příslušný orgán požaduje zpřístupnění údajů elektronickou formou, lze to provést například prostřednictvím elektronického podpisu ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/93/ES ze dne 13. prosince 1999 o zásadách Společenství pro elektronické podpisy ⁽¹⁾.

*Článek 20***Jazyk**

1. Údaje zanesené do veřejného rejstříku se uvádějí v jednom z jazyků povolených podle jazykových předpisů platných v daném členském státě.

2. Členské státy mohou dále povolit, aby byly do veřejného rejstříku tyto údaje zaneseny v kterémkoli dalším úředním jazyce nebo úředních jazycích Společenství. Členské státy mohou požadovat ověření překladu údajů.

Ve všech případech dotyčný členský stát zajistí, aby rejstřík uváděl, zda je překlad ověřený či nikoli.

KAPITOLA IV

**PROFESNÍ ETIKA, NEZÁVISLOST, OBJEKTIVITA, DŮVĚRNOST
A PROFESNÍ TAJEMSTVÍ***Článek 21***▼M3****Profesní etika a skepticismus****▼B**

1. Členské státy zajistí, aby se na všechny statutární auditory a auditorské společnosti vztahovaly zásady profesní etiky, jež zahrnují přinejmenším jejich funkci ve veřejném zájmu, jejich bezúhonnost a nestrannost a jejich odbornou způsobilost a náležitou péči.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 13, 19.1.2000, s. 12.

▼ M3

2. Členské státy zajistí, aby statutární auditor nebo auditorská společnost při provádění povinného auditu po celou dobu jeho provádění zachovávali profesní skepticismus, měli na vědomí možnost výskytu významné nesprávnosti způsobené skutečnostmi nebo chováním ukazujícím na nesrovnalosti, včetně podvodu nebo chyby, a to nezávisle na dřívější zkušenosti statutárního auditora či auditorské společnosti s poctivostí a integritou vedení auditovaného subjektu a osob pověřených jeho řízením.

Statutární auditor nebo auditorská společnost musejí zachovávat profesní skepticismus zejména při přezkumu odhadů vedení, pokud jde o reálné hodnoty, snížení hodnoty aktiv, rezervy a budoucí peněžní toky hrající roli při úvahách o trvání podniku.

Pro účely tohoto článku se „profesním skepticismem“ rozumí postoj, který obnáší podezřívavost, citlivost na okolnosti, které by mohly ukazovat na možnou nesprávnost způsobenou chybou nebo podvodem, a kritické posuzování důkazních informací.

▼ B*Článek 22***Nezávislost a nestrannost****▼ M3**

1. Členské státy zajistí, aby statutární auditoři nebo auditorské společnosti a fyzické osoby, které by mohly přímo či nepřímo ovlivnit výsledek povinného auditu, byli při provádění povinného auditu nezávislí na auditovaném subjektu a neúčastnili se jeho rozhodování.

Nezávislost se vyžaduje přinejmenším jak v průběhu období, za které je auditovaná účetní závěrka sestavena, tak po dobu provádění auditu.

Členské státy zajistí, aby statutární auditor nebo auditorská společnost přijali všechna přiměřená opatření k tomu, aby jejich nezávislost při provádění povinného auditu nebyla ovlivněna žádným existujícím nebo potenciálním střetem zájmů nebo obchodním či jiným přímým nebo nepřímým vztahem, jehož se účastní statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící povinný audit a případně rovněž síť, do které auditorská společnost patří, vedoucí pracovníci, auditoři, zaměstnanci a další fyzické osoby, jejichž služby statutární auditor nebo auditorská společnost využívají nebo mají pod kontrolou, nebo osoby přímo či nepřímo spojené se statutárním auditorem nebo auditorskou společností vztahem kontroly.

Statutární auditor nebo auditorská společnost povinný audit neprovede, pokud hrozí, že by při provádění povinného auditu mohlo dojít k sebehodnocení, prosazování vlastního zájmu, vzniku protékčního vztahu, spřízněnosti či k zastrašování, jejichž příčinou by byl finanční, osobní, obchodní, zaměstnanecký či jiný vztah mezi:

— statutárním auditorem, auditorskou společností, její sítí či jakoukoli fyzickou osobou, která by mohla ovlivnit výsledek povinného auditu, a

▼ M3

— auditovaným subjektem,

na jehož základě by nestranná, rozumná a informovaná třetí osoba dospěla s přihlédnutím k příslušným zárukám k závěru, že došlo k ohrožení nezávislosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti.

2. Členské státy zajistí, aby statutární auditor, auditorská společnost, jejich klíčoví auditorští partneři, jejich zaměstnanci a jakékoliv další fyzické osoby, jejichž služby statutární auditor nebo auditorská společnost využívají nebo mají pod kontrolou a které se přímo podílejí na činnosti související s povinným auditem, a osoby s nimi úzce propojené ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice Komise 2004/72/ES ⁽¹⁾ nesměli držet žádné finanční nástroje vydané, jištěné nebo jinak podporované auditovaným subjektem v oblasti činností souvisejících s povinným auditem, vyjma podílů vlastněných nepřímo prostřednictvím fondů diverzifikovaného kolektivního investování, včetně spravovaných fondů, jako jsou penzijní fondy nebo životní pojištění, ani na takových nástrojích mít hmotný zájem a přímý podíl na prospěchu z nich nebo se účastnit jakékoli transakce s nimi.

▼ B

3. Členské státy zajistí, aby statutární auditor nebo auditorská společnost v pracovních materiálech k auditu dokumentovali všechna významná ohrožení své nezávislosti, jakož i opatření přijatá k jejich zmírnění.

▼ M3

4. Členské státy zajistí, aby se osoby nebo společnosti uvedené v odstavci 2 nesměly účastnit povinného auditu žádného konkrétního auditovaného subjektu ani jinak ovlivňovat jeho výsledek, pokud:

- a) jsou vlastníky finančních nástrojů auditovaného subjektu kromě podílů vlastněných nepřímo prostřednictvím fondů diverzifikovaného kolektivního investování;
- b) jsou vlastníky finančních nástrojů subjektu spřízněného s auditovaným subjektem, kdy vlastnictví takových nástrojů by mohlo vyvolat střet zájmů nebo být takto obecně vnímáno, kromě podílů vlastněných nepřímo prostřednictvím fondů diverzifikovaného kolektivního investování, protože vlastnictví těchto nástrojů by mohlo vyvolat střet zájmů nebo být takto obecně vnímáno;
- c) v rámci období uvedeného v odstavci 1 byly s daným auditovaným subjektem v zaměstnaneckém nebo obchodním či jiném vztahu, který by mohl vyvolat střet zájmů nebo být takto obecně vnímán.

5. Osoby nebo společnosti uvedené v odstavci 2 nesmějí požadovat ani přijímat peněžité a nepeněžité dary nebo výhody od auditovaného subjektu nebo jiného subjektu, který je s ním spojen, ledaže by nestranná, rozumná a informovaná třetí osoba jejich hodnotu označila za nepodstatnou nebo bezvýznamnou.

⁽¹⁾ Směrnice Komise 2004/72/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokud jde o uznávané tržní postupy, definici důvěrné informace ve vztahu ke komoditním derivátům, sestavení seznamů zasvěcených osob, oznamování transakcí osob s řídicí odpovědností a oznamování podezřelých transakcí (Úř. věst. L 162, 30.4.2004, s. 70).

▼ **M3**

6. V případě, že je v průběhu období, za které je auditovaná účetní závěrka sestavena, auditovaný subjekt převzat nebo fúzuje s jiným subjektem nebo tento subjekt převezme, přistoupí statutární auditor nebo auditorská společnost ke zjištění a posouzení jakýchkoli stávajících či nedávných zájmů nebo vztahů s tímto subjektem (včetně neauditorských služeb poskytnutých danému subjektu), které by vzhledem k přijatým zárukám mohly ohrozit jeho nezávislost a schopnost pokračovat v povinném auditu poté, co fúze nebo akvizice nabude účinnosti.

Statutární auditor nebo auditorská společnost bezodkladně avšak nejpozději do tří měsíců přijme veškerá nezbytná opatření, jimiž ukončí všechny stávající zájmy nebo vztahy, které by ohrozily jeho či její nezávislost, a v případě potřeby přijme takové záruky, jimiž riziko ohrožení nezávislosti na základě dřívějších a stávajících zájmů a vztahů omezí na minimum.

Článek 22a

Zaměstnávání bývalých statutárních auditorů nebo zaměstnanců statutárních auditorů nebo auditorských společností v auditovaných subjektech

1. Členské státy zajistí, aby statutární auditor nebo klíčový auditorský partner, který jménem auditorské společnosti vykonává povinný audit, před uplynutím nejméně jednoho roku, nebo v případě povinného auditu subjektů veřejného zájmu před uplynutím nejméně dvou let, od ukončení své činnosti jako statutárního auditora nebo klíčového auditorského partnera na auditorské zakázce nesměl:

- a) nastoupit na pozici člena vrcholového vedení auditovaného subjektu;
- b) stát se případně členem výboru pro audit auditovaného subjektu, anebo, v případě, že takový výbor neexistuje, orgánu, který vykonává rovnocenné funkce jako výbor pro audit;
- c) stát se nevýkonným členem správního orgánu nebo členem dozorčího orgánu auditovaného subjektu.

2. Členské státy zajistí, že zaměstnanci a společníci, kteří nejsou klíčovými auditorskými partnery, statutárního auditora nebo auditorské společnosti vykonávající povinný audit, ani jiné fyzické osoby, jejichž služby tento statutární auditor nebo tato auditorská společnost využívá nebo má pod kontrolou, nesmějí v případě svého osobního jmenování do funkce statutárního auditora přijímat funkce uvedené v odst. 1 písm. a), b) a c) po období nejméně jednoho roku od doby, kdy se přímo podíleli na auditorské zakázce.

Článek 22b

Příprava na povinný audit a posuzování rizika ohrožení nezávislosti

Členské státy zajistí, aby statutární auditor nebo auditorská společnost před přijetím auditorské zakázky nebo při jejím pokračování, posoudili a zdokumentovali tyto skutečnosti:

- zda statutární auditor nebo auditorská společnost splňují požadavky uvedené v článku 22 této směrnice;

▼ M3

- zda existují rizika ohrožení ve vztahu k nezávislosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti nebo ve vztahu k zárukám, které byly přijaty s cílem tato rizika zmírnit;
- zda statutární auditor nebo auditorská společnost disponují odborně způsobilými zaměstnanci, časovými možnostmi a prostředky nezbytnými k tomu, aby byl povinný audit proveden náležitým způsobem;
- zda je v případě auditorské společnosti klíčový auditorský partner schválen jako statutární auditor v členském státě vyžadujícím povinný audit;

Členské státy mohou stanovit zjednodušené požadavky na audity uvedené v čl. 2bodu 1 písm. b) a c).

▼ B*Článek 23***Důvěrnost a profesní tajemství**

1. Členské státy zajistí, aby všechny informace a dokumenty, k nimž má statutární auditor nebo auditorská společnost při provádění povinného auditu přístup, byly chráněny vhodnými pravidly o důvěrnosti a profesním tajemství.

▼ M3

2. Pravidla o důvěrnosti a profesním tajemství týkající se statutárních auditorů nebo auditorských společností nesmějí ohrozit uplatňování této směrnice nebo nařízení (EU) č. 537/2014.

3. Jsou-li statutární auditor nebo auditorská společnost nahrazeni jiným statutárním auditorem nebo auditorskou společností, poskytnou novému statutárnímu auditorovi nebo auditorské společnosti přístup ke všem významným informacím, které se týkají auditovaného subjektu a jimi provedeného dosud posledního auditu tohoto subjektu.

▼ B

4. Odstavce 1 a 2 se použijí také na statutárního auditora nebo auditorskou společnost, kteří na auditorském úkolu přestali pracovat, a na bývalého statutárního auditora nebo auditorskou společnost ve vztahu k takovému auditorskému úkolu.

▼ M3

5. V případě, že statutární auditor nebo auditorská společnost provádějí povinný audit podniku, který je součástí skupiny, jejíž mateřský podnik se nachází v třetí zemi, pravidla důvěrnosti a profesního tajemství uvedená v odstavci 1 tohoto článku nejsou překážkou tomu, aby statutární auditor nebo auditorská společnost předali příslušnou dokumentaci o prováděné auditorské činnosti auditorovi skupiny, který se nachází ve třetí zemi, v případě, že je tato dokumentace nezbytná k provedení auditu konsolidované účetní závěrky mateřského podniku.

Statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící povinný audit podniku, který vydal cenné papíry ve třetí zemi nebo který je součástí skupiny vydávající povinnou konsolidovanou účetní závěrku ve třetí zemi, mohou pracovní materiály k auditu nebo jiné dokumenty související s auditem daného subjektu, které mají v držení, předat příslušným orgánům příslušných třetích zemí pouze za podmínek uvedených v článku 47.

▼ M3

Předávání informací auditorovi skupiny, který se nachází v třetí zemi, musí být v souladu s kapitolou IV směrnice 95/46/ES a platnými vnitrostátními pravidly ochrany osobních údajů.

▼ B*Článek 24***Nezávislost a nestrannost statutárních auditorů, kteří provádějí povinný audit jménem auditorských společností**

Členské státy zajistí, aby vlastníci nebo společníci nebo akcionáři auditorské společnosti ani členové správních, řídicích a dozorčích orgánů této společnosti nebo sesterské společnosti nezasahovali do provádění povinného auditu způsobem, který ohrožuje nezávislost a nestrannost statutárního auditora provádějícího povinný audit jménem auditorské společnosti.

▼ M3*Článek 24a***Vnitřní organizace statutárních auditorů a auditorských společností**

1. Členské státy zajistí, aby statutární auditor nebo auditorská společnost splňovali tyto organizační požadavky:

- a) auditorská společnost zavede přiměřené strategie a postupy, kterými zajistí, aby její vlastníci nebo akcionáři či společníci a členové správních, řídicích a dozorčích orgánů společnosti nebo sesterské společnosti nezasahovali do provádění povinného auditu žádným způsobem, který by mohl ohrozit nezávislost a objektivitu statutárního auditora, jenž jménem auditorské společnosti povinný audit provádí;
- b) statutární auditor nebo auditorská společnost uplatňují řádné správní a případně účetní postupy, mechanismy vnitřní kontroly, účinné postupy pro hodnocení rizik a účinná kontrolní opatření a záruky pro systémy zpracování informací.

Tyto mechanismy vnitřní kontroly musejí být navrženy tak, aby jejich prostřednictvím bylo zajištěno dosažení souladu s rozhodnutími a postupy na všech úrovních auditorské společnosti nebo pracovní struktury statutárního auditora;

- c) statutární auditor nebo auditorská společnost zavedou přiměřené strategie a postupy, jejichž prostřednictvím zajistí, aby zaměstnanci statutárního auditora nebo auditorské společnosti a všechny ostatní fyzické osoby, jejichž služby statutární auditor nebo auditorská společnost využívají nebo mají pod kontrolou a které se přímo podílejí na činnosti související s povinným auditem, disponovaly náležitými znalostmi a zkušenostmi pro provádění zadaných úkolů;
- d) statutární auditor nebo auditorská společnost zavedou přiměřené strategie a postupy, jejichž prostřednictvím zajistí, aby v případě outsourcingu činností důležitých pro audit, nedošlo ke snížení kvality vnitřní kontroly statutárního auditora nebo auditorské společnosti a omezení schopnosti příslušných orgánů vykonávat dohled nad tím, zda statutární auditor nebo auditorská společnost plní povinnosti vyplývající z této směrnice a případně z nařízení (EU) č. 537/2014;

▼ **M3**

- e) statutární auditor nebo auditorská společnost zavedou vhodná a účinná organizační a správní opatření, jimiž budou zajišťovat, aby nedošlo k ohrožení jejich nezávislosti ve smyslu článků 22, 22a a 22b, a jejichž pomocí budou rizika takového ohrožení odhalovat, eliminovat, řešit a informovat o nich;
- f) statutární auditor nebo auditorská společnost zavedou přiměřené strategie a postupy pro provádění povinných auditů, odborné vedení, dozor a přezkum činnosti zaměstnanců a pro organizaci struktury auditorských spisů uvedených v čl. 24b odst. 5;
- g) statutární auditor nebo auditorská společnost zavedou vnitřní systém řízení kvality, jehož pomocí budou zajišťovat kvalitu povinného auditu.

Systém řízení kvality se bude vztahovat alespoň na strategie a postupy popsané v písmeni f). V případě auditorské společnosti nese odpovědnost za vnitřní systém řízení kvality osoba, která vykonává funkci statutárního auditora;

- h) statutární auditor nebo auditorská společnost využívají vhodné systémy, zdroje a postupy, pomocí kterých zajistí kontinuitu a pravidelnost provádění činnosti související s povinným auditem;
- i) Statutární auditor nebo auditorská společnost rovněž zavedou vhodná a účinná organizační a správní opatření pro zaznamenávání a vyřizování událostí, které mají nebo by mohly mít vážné důsledky pro věrohodnost činnosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti související s povinným auditem;
- j) statutární auditor nebo auditorská společnost uplatňují vhodnou politiku odměňování včetně podílů na zisku, kterou docílí dostatečných výkonnostních pobídek pro zajištění kvality auditu; zejména nesmí být velikost příjmu, který statutární auditor nebo auditorská společnost získají z poskytování neauditorských služeb auditovanému subjektu, součástí hodnocení výkonnosti a odměňování jakékoli osoby, která je zapojena do provádění auditu nebo jej může ovlivnit;
- k) statutární auditor nebo auditorská společnost sledují a hodnotí, nakolik jsou systémy a mechanismy vnitřního řízení kvality statutárního auditora nebo auditorské společnosti a kroky přijaté v souladu s touto směrnicí a případně nařízením (EU) č. 537/2014 vhodné a účinné, a v případě nedostatků přijímají náležitá opatření. Statutární auditor nebo auditorská společnost zejména provádějí každoroční hodnocení vnitřního systému řízení kvality uvedeného v písmeni g). Statutární auditor nebo auditorská společnost vedou záznamy o závěrech tohoto hodnocení a o případných opatřeních navržených za účelem změny vnitřního systému řízení kvality.

Strategie a postupy uvedené v prvním pododstavci budou zdokumentovány a budou o nich informováni zaměstnanci statutárního auditora nebo auditorské společnosti.

Členské státy mohou stanovit zjednodušené požadavky na audity uvedené v čl. 2 bodě 1 písm. b) a c).

▼ **M3**

Případným outsourcingem činností důležitých pro audit podle písmene d) tohoto odstavce není dotčena odpovědnost statutárního auditora nebo auditorské společnosti vůči auditovanému subjektu.

2. Pokud jde o povinnosti stanovené v odstavci 1 tohoto článku, musí statutární auditor nebo auditorská společnost při plnění těchto požadavků přihlídnout k rozsahu a složitosti své činnosti.

Statutární auditor nebo auditorská společnost musejí být s to příslušnému orgánu doložit, že tyto strategie a postupy zavedené k dosažení tohoto souladu s požadavky jsou přiměřené s ohledem na rozsah a složitost činnosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti.

*Článek 24b***Organizace práce**

1. Pokud povinný audit provádí auditorská společnost, zajistí členské státy, aby tato auditorská společnost určila alespoň jednoho klíčového auditorského partnera. Auditorská společnost poskytne klíčovému auditorskému partnerovi či partnerům potřebné prostředky a zaměstnance, kteří mají náležité pravomoci a schopnosti k řádnému vykonávání svých povinností.

Hlavním kritériem auditorské společnosti pro výběr klíčového auditorského partnera či partnerů, je zajištění kvality auditu, nezávislosti partnera a odbornosti auditu.

Klíčový auditorský partner či partneři musí být aktivně zapojeni do provádění povinného auditu.

2. Statutární auditor při provádění povinného auditu věnuje zakázce dostatek času a vyčlení dostatečné zdroje, aby zajistil řádné plnění svých povinností.

3. Členské státy zajistí, aby statutární auditor nebo auditorská společnost vedli záznamy o všech porušeních ustanovení této směrnice a případně nařízení (EU) č. 537/2014. V případě drobných porušení mohou členské státy statutární auditory a auditorské společnosti této povinnosti zprostit. Statutární auditor nebo auditorská společnost rovněž vedou záznamy o veškerých důsledcích jakýchkoliv porušení, včetně opatření přijatých za účelem nápravy těchto porušení a za účelem změny vnitřního systému řízení kvality. Statutární auditor nebo auditorská společnost sestaví vnitřní výroční zprávu obsahující přehled všech takových opatření a učiní ji předmětem interního sdělení.

Pokud statutární auditor nebo auditorská společnost využívají poradenství externích expertů, musejí zdokumentovat zaslanou žádost i poskytnuté poradenství.

4. Statutární auditor nebo auditorská společnost vedou záznamy o klientovi. Tyto záznamy obsahují následující údaje o každém auditovaném klientovi:

- a) jméno, adresu a místo podnikání;
- b) v případě auditorské společnosti jméno či jména klíčového auditorského partnera nebo partnerů;

▼ M3

c) odměny účtované za povinný audit a odměny účtované za jiné služby, a to za každé účetní období.

5. Pro každý povinný audit založí statutární auditor nebo auditorská společnost spis auditora.

Statutární auditor nebo auditorská společnost dokumentují alespoň údaje uchovávané podle čl. 22b odst. 1 této směrnice a případně podle článků 6 a 8 nařízení (EU) č. 537/2014.

Statutární auditor nebo auditorská společnost uchovávají veškeré další údaje a dokumenty důležité pro vypracování zprávy podle článku 28 této směrnice a případně podle článků 10 a 11 nařízení (EU) č. 537/2014 a pro sledování souladu s touto směrnicí a dalšími příslušnými právními předpisy.

Spis auditora musí být uzavřen 60 dní od data podpisu zprávy auditora podle článku 28 této směrnice a případně podle článku 10 nařízení (EU) č. 537/2014.

6. Statutární auditor nebo auditorská společnost vedou záznamy o případných písemných stížnostech v souvislosti s prováděním povinných auditů.

7. V souvislosti s odstavci 3 a 6 mohou členské státy stanovit zjednodušené požadavky na audity uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. b) a c).

▼ B*Článek 25***Odměny za audit**

Členské státy zajistí, aby fungovala vhodná pravidla, která zajistí, že odměny za povinný audit nejsou:

a) ovlivňovány poskytováním doplňkových služeb auditovanému subjektu ani stanovovány na jejich základě;

b) založeny na jakékoli podmíněnosti.

▼ M3*Článek 25a***Rozsah povinného auditu**

Aniž jsou dotčeny požadavky na vykazování podle článku 28 této směrnice a případně podle článků 10 a 11 nařízení (EU) č. 537/2014, rozsah povinného auditu nezahrnuje ujištění ohledně budoucí životaschopnosti auditovaného subjektu ani účinnosti nebo efektivity, s jakou řídicí či správní orgán spravoval nebo bude spravovat záležitosti subjektu.

▼ **B**

KAPITOLA V

AUDITORSKÉ STANDARDY A ZPRÁVA AUDITORA

▼ **M3**

Článek 26

Auditorské standardy

1. Členské státy vyžadují, aby statutární auditori a auditorské společnosti prováděli povinné audity v souladu s mezinárodními auditorskými standardy přijatými Komisí podle odstavce 3.

Členské státy mohou uplatňovat vnitrostátní auditorské standardy, postupy nebo požadavky do doby, než Komise přijme mezinárodní auditorský standard upravující stejnou problematiku.

2. Pro účely odstavce 1 se „mezinárodními auditorskými standardy“ rozumí Mezinárodní standardy pro audit (ISA), Mezinárodní standard pro kontrolu kvality (ISQC 1) a další související standardy vydané Mezinárodní federací účetních (IFAC) prostřednictvím Rady pro mezinárodní auditorské a ověřovací standardy (IAASB) v míře, ve které se týkají povinného auditu.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 48a mezinárodní auditorské standardy podle odstavce 1 týkající se auditorské praxe, nezávislosti a vnitřní kontroly statutárních auditorů a auditorských společností pro účely uplatňování těchto standardů v rámci Unie.

Komise může přijmout mezinárodní auditorské standardy pouze tehdy, pokud:

- a) byly vypracovány patřičným, náležitým a transparentním způsobem pod veřejným dohledem a jsou obecně přijímány na mezinárodní úrovni;
- b) přispívají k vysokému stupni důvěryhodnosti a kvalitě roční účetní závěrky nebo konsolidované účetní závěrky v souladu se zásadami stanovenými v čl. 4 odst. 3 směrnice 2013/34/EU;
- c) odpovídají veřejnému zájmu Unie a
- d) nemění žádné požadavky této směrnice ani nedoplňují žádné její požadavky kromě požadavků stanovených v kapitole IV a v člácích 27 a 28.

4. Bez ohledu na odst. 1 druhý pododstavec, mohou členské státy zavádět auditorské postupy nebo požadavky nad rámec mezinárodních auditorských standardů přijatých Komisí pouze tehdy,

- a) jsou-li tyto auditorské postupy nebo požadavky nezbytné pro uplatňování vnitrostátních právních požadavků na rozsah povinného auditu; nebo
- b) v rozsahu nezbytném pro zvýšení důvěryhodnosti a kvality účetních závěrek.

Členské státy sdělí Komisi příslušné auditorské postupy nebo požadavky nejméně tři měsíce před jejich vstupem v platnost nebo v případě požadavků, které již existují v době přijetí mezinárodního auditorského standardu, nejpozději tři měsíce po přijetí příslušného mezinárodního auditorského standardu.

▼ **M3**

5. Vyžaduje-li členský stát povinný audit malých podniků, může stanovit, že uplatňování auditorských standardů uvedených v odstavci 1 má být přiměřené rozsahu a složitosti činnosti těchto podniků. Členské státy mohou přijmout opatření k zajištění přiměřeného uplatňování auditorských standardů na povinný audit malých podniků.

*Článek 27***Povinný audit konsolidovaných účetních závěrek**

1. Členské státy zajistí, aby v případě povinného auditu konsolidovaných účetních závěrek skupiny podniků:

- a) auditor skupiny nesl v souvislosti s konsolidovanými účetními závěrkami plnou odpovědnost za zprávu auditora podle článku 28 této směrnice a případně podle článku 10 nařízení (EU) č. 537/2014 a případně též za dodatečnou zprávu výboru pro audit podle článku 11 uvedeného nařízení;
- b) auditor skupiny posuzoval auditorskou činnost prováděnou auditorem či auditory ze třetí země, statutárním auditorem či statutárními auditory, auditorským subjektem či auditorskými subjekty ze třetí země nebo auditorskou společností či auditorskými společnostmi pro účely auditu skupiny a zdokumentoval povahu, časové rozpětí a rozsah činnosti těchto auditorů, případně včetně auditorského přezkumu příslušných částí dokumentace k auditu skupiny těchto auditorů;
- c) auditor skupiny přezkoumal auditorskou činnost prováděnou auditorem či auditory ze třetí země, statutárním auditorem či statutárními auditory, auditorským subjektem či auditorskými subjekty ze třetí země nebo auditorskou společností či auditorskými společnostmi pro účely auditu skupiny a zdokumentoval takový přezkum.

Auditor skupiny uchovává takovou dokumentaci, která příslušnému orgánu umožňuje přezkoumání činnosti auditora skupiny.

Pro účely písmene c) prvního pododstavce tohoto odstavce požádá auditor skupiny o souhlas příslušného auditora či auditorů ze třetí země, statutárního auditora či statutárních auditorů, auditorského subjektu či auditorských subjektů ze třetí země nebo auditorskou společnost či auditorské společnosti s předáním příslušné dokumentace při provádění auditu konsolidované účetní závěrky, jež bude podmínkou toho, aby se auditor skupiny mohl spolehnout na práci tohoto auditora nebo auditorů ze třetí země, statutárního auditora či statutárních auditorů, auditorského subjektu či auditorských subjektů ze třetí země nebo auditorské společnosti či auditorských společností.

2. Není-li auditor skupiny schopen zajistit splnění požadavků podle odst. 1 prvního pododstavce písm. c), přijme vhodná opatření a informuje příslušný orgán.

Mezi tato opatření případně patří provedení dodatečné auditorské činnosti v rámci povinného auditu příslušné dceřiné společnosti, ať už přímo, nebo na základě subdodavatelského provedení této činnosti.

▼ M3

3. Pokud je u auditora skupiny prováděn přezkumu zajištění kvality nebo vyšetřování týkajícímu se povinného auditu konsolidovaných účetních závěrek skupiny podniků, musí auditor skupiny příslušnému orgánu na vyžádání zpřístupnit příslušnou dokumentaci, kterou vede a která se týká auditorské činnosti vykonávané jedním nebo více příslušnými auditory ze třetí země, statutárními auditory, auditorскими subjektami ze třetí země nebo auditorскими společnostmi pro účely auditu skupiny, včetně všech pracovních materiálů významných pro audit skupiny.

Příslušný orgán si může od příslušných orgánů podle článku 36 vyžádat další dokumentaci k auditorské činnosti provedené jedním nebo více statutárními auditory nebo auditorскими společnostmi pro účely auditu skupiny.

Je-li v rámci skupiny podniků auditována mateřská nebo dceřiná společnost jedním nebo více auditory nebo auditorскими subjektami ze třetí země, může si příslušný orgán prostřednictvím pracovních ujednání uvedených v článku 47 vyžádat od příslušných orgánů třetích zemí dodatečnou dokumentaci o auditorské činnosti vykonané jedním nebo více auditory nebo auditorскими subjektami ze třetí země.

Odchylně od třetího pododstavce, je-li v rámci skupiny podniků auditována mateřská nebo dceřiná společnost jedním nebo více auditory nebo auditorскими subjektami ze třetí země, s níž není uzavřeno pracovní ujednání podle článku 47, odpovídá auditor skupiny rovněž za to, že bude na vyžádání řádně předložena dodatečná dokumentace o auditorské činnosti provedené jedním nebo více auditory nebo auditorскими subjektami ze třetí země, včetně pracovních materiálů významných pro audit skupiny. Za účelem zajištění předložení této dokumentace, musí auditor skupiny uchovávat kopii takové dokumentace, dohodnout si s auditorem nebo auditorským subjektem ze třetí země neomezený přístup na požádání nebo přijmout jiné vhodné opatření. Pokud z právních nebo jiných důvodů nelze pracovní materiály k auditu předat ze třetí země auditorovi skupiny, musí dokumentace, kterou uchovává auditor skupiny, obsahovat důkaz, že provedl náležité úkony, aby k dokumentaci k auditu získal přístup, a v případě jiných než právních překážek vyplývajících z právních předpisů dotčené třetí země důkaz o existenci takové překážky.

*Článek 28***Zpráva auditora**

1. Statutární auditor či auditori nebo auditorská společnost či společnosti uvedou výsledky povinného auditu ve zprávě auditora. Zpráva se zpracovává v souladu s požadavky auditorských standardů přijatých Unii nebo dotčenými členskými státy, uvedených v článku 26.

2. Zpráva auditora musí být vypracována písemně a musí obsahovat:

a) označení subjektu, jehož roční nebo konsolidovaná účetní závěrka je předmětem povinného auditu; vymezení roční nebo konsolidované účetní závěrky a datum a období, na něž se vztahuje, a vymezení rámce účetního výkaznictví, který byl použit při jejím sestavení;

▼ **M3**

- b) popis rozsahu povinného auditu, který obsahuje alespoň údaje o auditorských standardech, podle nichž byl povinný audit proveden;
- c) výrok auditora, který je buď bez výhrad, s výhradou, nebo záporný a který jasně vyjadřuje stanovisko statutárního auditora či auditorů nebo auditorské společnosti či společností na to:
- i) zda roční účetní závěrka podává věrný a poctivý obraz v souladu s příslušným rámcem účetního výkaznictví a
 - ii) případně zda tato roční účetní závěrka splňuje zákonné požadavky.
- Nejsou-li statutární auditor či auditoři nebo auditorská společnost či společnosti s to auditorský výrok vynést, ve zprávě se uvede, že byl výrok odmítnut.
- d) odkaz na jakékoli další záležitosti, na něž statutární auditor či auditoři nebo auditorská společnost či společnosti zvláštním způsobem upozorňují, aniž by vynesli auditorský výrok s výhradou;
- e) vyjádření a stanovisko podle čl. 34 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 2013/34/EU, přičemž obojí je založeno na činnosti provedené v průběhu auditu;
- f) prohlášení o jakýchkoli významných nejistotách týkajících se událostí nebo podmínek, které mohou vést k závažným pochybnostem o schopnosti subjektu pokračovat ve své činnosti;
- g) obsahovat údaje o místě usazení statutárního auditora či auditorů nebo auditorské společnosti či společností.

Členské státy mohou stanovit další požadavky týkající se obsahu zprávy auditora.

3. Pokud byl povinný audit proveden více než jedním statutárním auditorem nebo více než jednou auditorskou společností, dohodnou se statutární auditor či auditoři nebo auditorská společnost či společnosti na výsledcích povinného auditu a předloží společnou zprávu a společný výrok. Nemohou-li se shodnout, předloží každý statutární auditor nebo auditorská společnost vlastní výrok v samostatném bodu zprávy auditora a uvede důvod neshody.

4. Statutární auditor zprávu auditora podepíše a uvede datum. Pokud provádí povinný audit auditorská společnost, musí být zpráva auditora podepsána alespoň statutárním auditorem nebo auditory, kteří provádějí povinný audit jménem auditorské společnosti. Pokud byli zároveň jmenováni více než jeden statutární auditor nebo jedna auditorská společnost, musí být zpráva auditora podepsána všemi statutárními auditory nebo alespoň statutárními auditory, kteří provádějí povinný audit jménem každé auditorské společnosti. Ve výjimečných případech mohou členské státy stanovit, že tento podpis či podpisy nemusí být zveřejněny, pokud by takové zveřejnění mohlo vést k bezprostřednímu a závažnému ohrožení osobní bezpečnosti některé osoby.

Jméno či jména této osoby nebo osob musí být vždy známy příslušným orgánům.

▼ M3

5. Zpráva statutárního auditora nebo auditorské společnosti o konsolidované účetní závěrce musí být v souladu s požadavky stanovenými v odstavcích 1 až 4. Při informování o souladu zprávy vedení podniku a účetní závěrky požadované podle odst. 2 písm. e), zohlední statutární auditor nebo auditorská společnost konsolidovanou účetní závěrku a konsolidovanou zprávu vedení podniku. Pokud je ke konsolidované účetní závěrce přiložena roční účetní závěrka mateřského podniku, mohou být zprávy statutárních auditorů nebo auditorských společností vyžadované tímto článkem spojeny.

▼ B

KAPITOLA VI
ZAJIŠTĚNÍ KVALITY

Článek 29

Systémy zajištění kvality

1. Každý členský stát zajistí, aby se na všechny statutární auditory a auditorské společnosti vztahoval systém zajištění kvality, který splňuje alespoň tato kritéria:

▼ M3

a) systém zajištění kvality je uspořádán takovým způsobem, aby byl nezávislý na kontrolovaných statutárních auditorech a auditorských společnostech a aby podléhal veřejnému dohledu;

▼ B

b) financování systému zajištění kvality je bezpečné a není vystaveno žádnému nepatřičnému vlivu ze strany statutárních auditorů nebo auditorských společností;

c) systém zajištění kvality má vhodné zdroje;

d) osoby, které provádějí přezkumy zajištění kvality, mají náležité odborné vzdělání a patřičné zkušenosti v oblasti povinného auditu a účetního výkaznictví a zároveň zvláštní školení o přezkumu zajištění kvality;

e) výběr osob provádějících přezkum pro konkrétní úkoly přezkumu zajištění kvality se provádí objektivním postupem navrženým tak, aby bylo zajištěno, že neexistuje střet zájmů mezi osobami provádějícími přezkum a kontrolovaným statutárním auditorem nebo auditorskou společností;

f) rozsah přezkumu zajištění kvality podpořený vhodným prověřením vybraných auditorských spisů zahrnuje posouzení dodržování použitelných auditorských standardů a požadavků na nezávislost, množství a kvality vynaložených zdrojů, účtovaných auditorských odměn a vnitřního systému řízení kvality auditorské společnosti;

g) přezkum zajištění kvality je předmětem zprávy, která obsahuje hlavní závěry přezkumu zajištění kvality;

▼ M3

h) přezkum zajištění kvality se provádí na základě analýzy rizik, a to alespoň jednou za šest let v případě statutárního auditora nebo auditorské společnosti provádějících povinné audity ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a);

▼ B

- i) celkové výsledky systému zajištění kvality se každý rok zveřejňují;
- j) statutární auditor nebo auditorská společnost naplní v přiměřené době doporučení přezkumů kvality;

▼ M3

- k) přezkumy zajištění kvality musí být přiměřené a úměrné rozsahu a komplexnosti činnosti kontrolovaného statutárního auditora nebo auditorské společnosti.

▼ B

Nejsou-li doporučení podle písmene j) naplněna, podléhá statutární auditor nebo auditorská společnost ve stanovených případech systému vyšetřování a sankcí podle článku 30.

▼ M3

2. Pro účely odst. 1 písm. e) se výběr osob provádějících přezkum uskuteční alespoň podle těchto kritérií:

- a) osoby provádějící přezkum mají náležité odborné vzdělání a patřičné zkušenosti v oblasti povinného auditu a účetního výkaznictví a absolvovaly zvláštní odbornou přípravu v oblasti přezkumu zajištění kvality;
- b) působit v roli osoby provádějící přezkum zajištění kvality statutárního auditora nebo auditorské společnosti není povoleno osobě, u níž neuplynuly alespoň tři roky od doby, kdy přestala být společníkem či zaměstnancem kontrolovaného statutárního auditora nebo auditorské společnosti nebo kdy s nimi přestala být jinak spojena;
- c) osoby provádějící přezkum učiní prohlášení, že mezi nimi a statutárním auditorem nebo auditorskou společností, u nichž se má přezkum provést, neexistuje střet zájmů.

3. Členské státy pro účely odst. 1 písm. k) vyžadují, aby příslušné orgány při přezkumu zajištění kvality povinného auditu ročních nebo konsolidovaných účetních závěrek středních a malých podniků zohlednily skutečnost, že auditorské standardy přijaté v souladu s článkem 26 jsou uzpůsobeny k uplatňování způsobem, který je úměrný rozsahu a složitosti podnikání auditovaného subjektu.

KAPITOLA VII

VYŠETŘOVÁNÍ A SANKCE

Článek 30

Systémy vyšetřování a sankcí

1. Členské státy zajistí, aby existovaly účinné systémy vyšetřování a sankcí pro odhalování, nápravu a prevenci nesprávného provádění povinného auditu.

2. Aniž jsou dotčeny režimy občanskoprávní odpovědnosti jednotlivých členských států, zavedou členské státy účinné, přiměřené a odrazující sankce ve vztahu ke statutárním auditorům a auditorským společnostem pro případy, kdy povinné audity nejsou prováděny v souladu s předpisy přijatými k provedení této směrnice a případně nařízení (EU) č. 537/2014.

▼ **M3**

Členské státy mohou rozhodnout, že nestanoví správní sankce v případě porušení, na něž se již vztahuje vnitrostátní trestní právo. V takovém případě sdělí Komisi příslušná trestněprávní ustanovení.

3. Členské státy zajistí, aby přijatá opatření a sankce uložené statutárním auditorům a auditorským společnostem byly odpovídajícím způsobem zveřejněny. Sankce mohou zahrnovat i zrušení schválení statutárního auditora nebo auditorské společnosti. Členské státy mohou rozhodnout, že součástí tohoto zveřejnění nejsou osobní údaje ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice 95/46/ES.

4. Do 17. června 2016 oznámí členské státy sankce stanovené podle odstavce 2 Komisi. Neprodleně jí oznámí jakékoli následné změny těchto ustanovení.

*Článek 30a***Sankční pravomoci**

1. Členské státy stanoví, že příslušné orgány budou mít pravomoc přijímat nebo ukládat za porušení ustanovení této směrnice a podle okolností i nařízení (EU) č. 537/2014 alespoň tyto správní opatření a sankce:

- a) výzvu, aby fyzická nebo právnická osoba odpovědná za dané porušení upustila od příslušného jednání a zdržela se jeho opakování;
- b) veřejné prohlášení, které označuje odpovědnou osobu a povahu daného porušení, zveřejněné na internetových stránkách příslušných orgánů;
- c) dočasný zákaz provádět povinný audit nebo podepisovat zprávy auditora uložený statutárním auditorovi, auditorské společnosti nebo klíčovému auditorskému partnerovi až na dobu tří let;
- d) prohlášení, že zpráva auditora nesplňuje požadavky článku 28 této směrnice nebo případně článku 10 nařízení (EU) č. 537/2014;
- e) dočasný zákaz vykonávat funkce v auditorských společnostech nebo subjektech veřejného zájmu uložený členovi auditorské společnosti nebo správnímu nebo řídicímu orgánu subjektu veřejného zájmu až na dobu tří let;
- f) uložení správní peněžité sankce fyzickým a právnickým osobám.

2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány byly schopny vykonávat své sankční pravomoci v souladu s touto směrnicí a vnitrostátním právem kterýmkoli z těchto způsobů:

- a) přímo;
- b) ve spolupráci s dalšími orgány;
- c) prostřednictvím dožádání u příslušných soudních orgánů.

▼ **M3**

3. Členské státy mohou příslušným orgánům kromě sankčních pravomocí uvedených v odstavci 1 svěřit i jiné sankční pravomoci.

4. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy orgánům vykonávajícím dohled nad subjekty veřejného zájmu, nejsou-li určeny jako příslušný orgán podle čl. 20 odst. 2 nařízení (EU) č. 537/2014, svěřit pravomoc ukládat sankce za porušení povinností v oblasti podávání zpráv stanovených uvedeným nařízením.

*Článek 30b***Účinné ukládání sankcí**

Při stanovování sankcí podle článku 30 členské státy vyžadují, aby příslušné orgány při určování druhu a výše správních sankcí a opatření zohledňovaly veškeré relevantní okolnosti, mezi něž podle potřeby patří:

- a) závažnost a délka trvání porušení pravidel;
- b) míra odpovědnosti odpovědné osoby;
- c) finanční situace odpovědné osoby vyplývající například z celkového obratu odpovědného podniku nebo z ročního příjmu odpovědné osoby, pokud je tato osoba fyzickou osobou;
- d) výše zisku nabytého odpovědnou osobou nebo ztráty, které se odpovědná osoba vyhnula, pokud je lze stanovit;
- e) míra spolupráce odpovědné osoby s příslušným orgánem;
- f) předchozí porušení pravidel ze strany odpovědné právnické nebo fyzické osoby.

Příslušné orgány mohou vzít v úvahu i další faktory, pokud jsou tyto faktory blíže stanoveny ve vnitrostátním právu.

*Článek 30c***Zveřejňování sankcí a opatření**

1. Příslušné orgány na svých oficiálních internetových stránkách zveřejní alespoň údaje týkající se veškerých správních sankcí uložených za porušení ustanovení této směrnice nebo nařízení (EU) č. 537/2014, v souvislosti s nimiž již byla vyčerpána nebo vypršela práva na odvolání, a to jakmile je to rozumně možné bezprostředně poté, co bylo dané osobě oznámeno rozhodnutí o uložení sankce, a včetně informací o druhu a povaze porušení a totožnosti fyzické nebo právnické osoby, již byla sankce uložena.

Pokud členské státy povolí zveřejnění sankcí, proti nimž je možné podat odvolání, zveřejní příslušné orgány, jakmile je to rozumně možné, na svých internetových stránkách rovněž informace o situaci ohledně odvolání a o výsledku jakéhokoli odvolání.

▼ **M3**

2. Příslušné orgány zveřejní uložené sankce anonymně a způsobem, který je v souladu s vnitrostátními právními předpisy, ve všech níže uvedených případech:

- a) je-li sankce uložena fyzické osobě a povinné předchozí posouzení přiměřenosti zveřejnění osobních údajů ukázalo, že takové zveřejnění je nepřiměřené;
- b) pokud by zveřejnění ohrozilo stabilitu finančních trhů nebo probíhající trestní vyšetřování;
- c) pokud by zveřejnění zúčastněným orgánům nebo osobám způsobilo nepřiměřené škody.

3. Příslušné orgány zajistí, aby veškeré zveřejnění podle odstavce 1 trvalo přiměřeně dlouhou dobu a bylo na jejich oficiálních internetových stránkách zachováno po dobu alespoň pěti let od vyčerpání nebo vypršení všech práv na odvolání.

Zveřejnění sankcí a opatření a všech veřejných prohlášení ctí základní práva stanovená v Listině základních práv Evropské unie, zejména právo na respektování soukromého a rodinného života a právo na ochranu osobních údajů. Členské státy mohou rozhodnout, že součástí takového zveřejnění nebo všech veřejných prohlášení nejsou osobní údaje ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice 95/46/ES.

*Článek 30d***Odvolání**

Členské státy zajistí, aby se na rozhodnutí přijatá příslušným orgánem v souladu s touto směrnicí a nařízením (EU) č. 537/2014 vztahovalo právo podat odvolání.

*Článek 30e***Oznamování případů porušení**

1. Členské státy zajistí zavedení účinných mechanismů na podporu oznamování případů porušení této směrnice nebo nařízení (EU) č. 537/2014 příslušným orgánům.

2. Mechanismy uvedené v odstavci 1 musí zahrnovat alespoň:

- a) konkrétní postupy pro přijímání oznámení případů porušení a jejich následnou kontrolu;
- b) ochranu osobních údajů týkajících se jak osoby, která ohlásí domnělé nebo skutečné porušení, tak osoby, která je z daného porušení podezřelá nebo o níž někdo uvedl, že se tohoto porušení dopustila, v souladu se zásadami stanovenými ve směrnici 95/46/ES;
- c) vhodné postupy zajišťující právo obviněné osoby na obhajobu a na to, aby byla vyslechnuta před přijetím rozhodnutí, které se jí týká, a právo domáhat se u soudu účinných opravných prostředků proti všem rozhodnutím nebo opatřením, které se jí týkají.

▼ M3

3. Členské státy zajistí, aby auditorské společnosti zavedly vhodné postupy umožňující jejich zaměstnancům interní hlášení skutečných nebo domnělých porušení této směrnice nebo nařízení (EU) č. 537/2014 prostřednictvím zvláštního komunikačního kanálu.

*Článek 30f***Výměna informací**

1. Příslušné orgány poskytnou každoročně výboru CEAOB souhrnné informace týkající se všech správních opatření a sankcí uložených podle této kapitoly. Výbor CEAOB tyto informace zveřejní ve výroční zprávě.

2. Příslušné orgány výbor CEAOB okamžitě informují o všech dočasných zákazech podle článku 30a odst. 1 písm. c) a e).

▼ B

KAPITOLA VIII

VEŘEJNÝ DOHLED A REGULAČNÍ UJEDNÁNÍ MEZI ČLENSKÝMI STÁTY*Článek 32***Zásady veřejného dohledu****▼ M3**

1. Členské státy zavedou účinný systém veřejného dohledu nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi založený na zásadách uvedených v odstavcích 2 až 7 a určí příslušný orgán odpovědný za tento dohled.

▼ B

2. Všichni statutární auditoři a auditorské společnosti podléhají veřejnému dohledu.

▼ M3

3. Příslušný orgán je řízen osobami mimo profesi, které mají znalosti z oblastí významných pro povinný audit. Tyto osoby jsou vybírány nezávislým a transparentním jmenovacím postupem.

Příslušný orgán může pro provádění konkrétních úkolů najmout osoby vykonávající tuto profesi a může rovněž využít pomoci odborníků, pokud je to nezbytné pro řádné plnění jeho úkolů. V uvedených případech nejsou osoby vykonávající tuto profesi ani odborníci nijak zapojeni do procesu rozhodování příslušného orgánu.

4. Příslušný orgán má konečnou odpovědnost za dohled nad:

- a) schvalováním a registrací statutárních auditorů a auditorských společností;
- b) přijímáním standardů profesní etiky a vnitřního řízení kvality auditorských společností a auditorských služeb, pokud tyto standardy nepřijímají nebo neschvalují jiné orgány členského státu;

▼ **M3**

- c) průběžným vzděláváním;
- d) systémem zajištění kvality;
- e) systémy vyšetřování a správnými disciplinárními systémy.

4a. Členské státy určí jeden nebo více příslušných orgánů pro plnění úkolů stanovených touto směrnicí. Členské státy určí pouze jeden příslušný orgán nesoucí výhradní odpovědnost za úkoly uvedené v tomto článku s výjimkou případů, kdy jsou tyto úkoly plněny pro účely povinného auditu družstev, spořitelen a obdobných subjektů ve smyslu článku 45 směrnice 86/635/EHS nebo dceřiných společností či právních nástupců družstev, spořitelen nebo obdobných subjektů ve smyslu článku 45 směrnice 86/635/EHS.

Členské státy o jejich určení informují Komisi.

Příslušné orgány musejí být organizovány tak, aby nedocházelo ke střetu zájmů.

4b. Členské státy mohou přenést nebo povolit příslušnému orgánu přenést jakékoli ze svých úkolů na jiné orgány nebo subjekty, které jsou určené či jinak ze zákona povolené pro účely provádění takových úkolů.

Přenesením se stanoví přenesené úkoly a podmínky, za kterých mají být prováděny. Orgány nebo subjekty musejí být organizovány tak, aby nedocházelo ke střetu zájmů.

Pokud příslušný orgán přenesení úkolů na jiné orgány nebo subjekty, má možnost převzít tyto přenesené pravomoci v jednotlivých případech zpět.

5. Příslušný orgán je v případě potřeby oprávněn zahájit a vést vyšetřování ve vztahu ke statutárním auditorům a auditorským společnostem a přijímat vhodná opatření.

V případě, že si příslušný orgán najme pro provádění konkrétních úkolů odborníky, zajistí, aby mezi těmito odborníky a příslušným statutárním auditorem nebo auditorskou společností neexistoval střet zájmů. Tito odborníci musejí splňovat stejné požadavky jako ty, které jsou stanoveny v čl. 29 odst. 2 písm. a).

Příslušnému orgánu se svěří pravomoci nezbytné k umožnění plnění jeho úkolů a povinností podle této směrnice.

6. Příslušný orgán jedná transparentně. To zahrnuje zveřejňování ročního programu činnosti a zpráv o činnosti.

7. Systém veřejného dohledu má k dispozici odpovídající finanční prostředky a zdroje pro zahájení a vedení vyšetřování podle odstavce 5. Financování systému veřejného dohledu musí být bezpečné a nesmí být vystaveno nepatřičnému vlivu ze strany statutárních auditorů nebo auditorských společností.

▼ B*Článek 33***Spolupráce mezi systémy veřejného dohledu na úrovni Společenství**

Členské státy zajistí, aby regulační ujednání mezi systémy veřejného dohledu umožňovalo účinnou spolupráci na úrovni Společenství v oblasti činností dohledu členských států. K tomuto účelu zřídí členské státy jeden subjekt zvláště příslušný pro zajišťování této spolupráce.

*Článek 34***Vzájemné uznávání a regulační ujednání mezi členskými státy**

1. Regulační ujednání mezi členskými státy dodržují zásady regulace a dohledu domovského státu v členském státě, v němž je statutární auditor nebo auditorská společnost schválena a ve kterém má auditovaný subjekt sídlo.

▼ M3

Aniž je dotčen první pododstavec, podléhají auditorské společnosti schválené v jednom členském státě, které podle článku 3a této směrnice poskytují auditorské služby v jiném členském státě, přezkumu zajištění kvality v domovském členském státě a dohledu v hostitelském členském státě nad všemi provedenými audity.

2. V případě povinného auditu konsolidovaných účetních závěrek nesmí členský stát požadující povinný audit konsolidované účetní závěrky uložit v souvislosti s povinným auditem dodatečné požadavky týkající se registrace, přezkumu zajištění kvality, auditorských standardů, profesní etiky a nezávislosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti provádějící povinný audit dceřiné společnosti se sídlem v jiném členském státě.

3. V případě společnosti, jejíž cenné papíry se obchodují na regulovaném trhu v jiném členském státě, než je stát, ve kterém má společnost sídlo, nesmí členský stát, ve kterém se cenné papíry obchodují, uložit v souvislosti s povinným auditem dodatečné požadavky týkající se registrace, přezkumu zajištění kvality, auditorských standardů, profesní etiky a nezávislosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti provádějící povinný audit roční nebo konsolidované účetní závěrky dané společnosti.

4. Je-li statutární auditor nebo auditorská společnost zaregistrován v některém členském státě v důsledku schválení podle článku 3 nebo článku 44 a tento statutární auditor nebo auditorská společnost vydává zprávy auditora o ročních účetních závěrkách nebo konsolidovaných účetních závěrkách podle čl. 45 odst. 1, stanoví členský stát, v němž je daný statutární auditor nebo auditorská společnost zaregistrován, že statutární auditor nebo auditorská společnost podléhá jeho systémům dohledu, systémům zajištění kvality a systémům vyšetřování a sankcí.

▼ M3▼ B*Článek 36***Profesní tajemství a regulační spolupráce mezi členskými státy**▼ M3

1. Orgány členských států příslušné pro schvalování, registraci, zajištění kvality, kontrolu a disciplínu, příslušné orgány určené podle článku 20 nařízení (EU) č. 537/2014 a příslušné evropské orgány dohledu vzájemně spolupracují, kdykoli je to nezbytné pro účely plnění jejich povinností a úkolů podle této směrnice a nařízení (EU) č. 537/2014. Příslušné orgány členského státu jsou nápomocny příslušným orgánům jiných členských států a příslušným evropským orgánům dohledu. Příslušné orgány si zejména vyměňují informace a spolupracují při vyšetřováních, která se týkají provádění povinných auditů.

▼ B

2. Povinnost zachovávat profesní tajemství se vztahuje na všechny osoby, které jsou nebo byly zaměstnány příslušnými orgány. Informace, na které se vztahuje profesní tajemství, nesmějí být sděleny žádné jiné osobě či orgánu, nestanoví-li jinak právní předpis nebo správní postupy členského státu.

▼ M3

3. Odstavec 2 nebrání příslušným orgánům ve výměně důvěrných informací. Na takto vyměněné informace se vztahuje povinnost zachovávat profesní tajemství, kterou jsou osoby zaměstnané nebo dříve zaměstnané příslušnými orgány vázány. Povinnost zachovávat profesní tajemství se vztahuje i na jakékoli osoby, na které příslušné orgány delegovaly úkoly s ohledem na cíle stanovené touto směrnicí.

▼ B

4. Příslušné orgány poskytnou na požádání a bez zbytečného odkladu informace požadované pro účely uvedené v odstavci 1. V případě potřeby přijmou příslušné orgány, které takovou žádost obdrží, bez zbytečného odkladu nezbytná opatření, aby požadované informace shromáždily. Na takto dodané informace se vztahuje povinnost zachovávat profesní tajemství, kterou jsou osoby zaměstnané nebo dříve zaměstnané příslušnými orgány, které obdrží informace, vázány.

Pokud dožádaný příslušný orgán není schopen dodat požadované informace bez zbytečného odkladu, uvědomí žádající příslušný orgán o důvodech.

Příslušné orgány mohou odmítnout vyhovět žádosti o poskytnutí informací, pokud:

- a) by poskytnutí informace mohlo mít nepříznivý vliv na svrchovanost, bezpečnost nebo veřejný pořádek dožádaného státu nebo porušit vnitrostátní bezpečnostní předpisy;

▼ M3

- b) v souvislosti se stejnými činy bylo proti stejným osobám před orgány dožádaného členského státu již zahájeno soudní řízení; nebo
- c) příslušné orgány dožádaného členského státu již vynesly pravomocný rozsudek nad týmiž osobami za tytéž činy.

Aniž jsou dotčeny jejich povinnosti v soudních řízeních, mohou příslušné orgány nebo evropské orgány dohledu použít informace, které obdrží podle odstavce 1, pouze pro výkon svých funkcí v oblasti působnosti této směrnice nebo nařízení (EU) č. 537/2014 a v souvislosti se správním nebo soudním řízením, které se konkrétně týká výkonu těchto funkcí.

4a. Členské státy mohou příslušným orgánům povolit, aby předaly příslušným orgánům odpovědným za dohled nad subjekty veřejného zájmu, centrálním bankám, Evropskému systému centrálních bank a Evropské centrální bance, které jednají jako měnové orgány, a Evropské radě pro systémová rizika důvěrné informace určené pro plnění jejich úkolů. Těmto orgánům nebo institucím nebude bráněno v tom, aby příslušným orgánům předávaly informace, které mohou příslušné orgány potřebovat pro účely plnění svých povinností podle nařízení (EU) č. 537/2014.

▼ B

5. Shledá-li se příslušný orgán, že na území jiného členského státu jsou nebo byly prováděny činnosti porušující tuto směrnici, oznámí tento závěr co nejkonkrétněji příslušnému orgánu tohoto jiného členského státu. Příslušný orgán jiného členského státu přijme vhodná opatření. Uvedomí oznamující příslušný orgán o výsledku a v možném rozsahu i o významném prozatímním vývoji.

6. Příslušný orgán jednoho členského státu může rovněž požádat, aby příslušný orgán jiného členského státu provedl vyšetřování na území tohoto jiného státu.

Může dále požádat, aby jeho vlastní pracovníci mohli v průběhu vyšetřování doprovázet pracovníky příslušného orgánu tohoto jiného členského státu.

Nad vyšetřováním vykonává obecný dohled členský stát, na jehož území probíhá.

Příslušné orgány mohou odmítnout jednat na základě žádosti o provedení vyšetřování podle prvního pododstavce nebo žádosti, aby jeho pracovníci byli doprovázeni pracovníky příslušného orgánu jiného členského státu, jak je stanoveno ve druhém pododstavci, pokud:

▼ M3

- a) by takové vyšetřování mohlo mít nepříznivý vliv na svrchovanost, bezpečnost nebo veřejný pořádek dožádaného státu nebo porušit vnitrostátní bezpečnostní předpisy; nebo

▼ B

- b) v souvislosti se stejnými kroky bylo proti stejným osobám v dožádaném státě již zahájeno soudní řízení; nebo
- c) příslušné orgány dožádaného státu již vynesly pravomocný rozsudek nad takovými osobami za stejné činy.

▼ M3**▼ B**

KAPITOLA IX

JMENOVÁNÍ A ODVOLÁNÍ*Článek 37***Jmenování statutárních auditorů a auditorských společností**

1. Statutárního auditora nebo auditorskou společnost jmenuje valná hromada společníků, akcionářů nebo členů auditovaného subjektu.
2. Členské státy mohou povolit alternativní systémy nebo způsoby jmenování statutárního auditora nebo auditorské společnosti za předpokladu, že tyto systémy nebo způsoby zajistí nezávislost statutárního auditora nebo auditorské společnosti na výkonných členech správního orgánu nebo na řídicím orgánu auditovaného subjektu.

▼ M3

3. Jakékoli smluvní ustanovení, které by omezovalo výběr valnou hromadou společníků, akcionářů nebo členů auditovaného subjektu podle odstavce 1 na určité kategorie nebo seznamy statutárních auditorů nebo auditorských společností, pokud jde o jmenování určitého statutárního auditora nebo auditorské společnosti, kteří budou provádět povinný audit, je zakázáno. Jakékoli takové již existující ustanovení je neplatné.

▼ B*Článek 38***Odvolání a odstoupení statutárních auditorů a auditorských společností**

1. Členské státy zajistí, aby statutární auditori nebo auditorské společnosti mohli být odvoláni, pouze pokud existují řádné důvody. Rozdílnost názorů na účetní řešení nebo auditorské postupy není řádným důvodem pro odvolání.
2. Členské státy zajistí, aby auditovaný subjekt i statutární auditor nebo auditorská společnost informovali orgán nebo orgány příslušné pro veřejný dohled o odvolání nebo odstoupení statutárního auditora nebo auditorské společnosti v průběhu plnění auditorského úkolu a aby tento krok dostatečně odůvodnili.

▼ M3

3. V případě povinného auditu subjektu veřejného zájmu členské státy zajistí, že je dovoleno, aby:
 - a) společníci či akcionáři, kteří zastupují alespoň 5 % hlasovacích práv nebo akciového kapitálu,

▼ **M3**

- b) ostatní orgány auditovaných subjektů, jsou-li určeny vnitrostátními právními předpisy, nebo
- c) příslušné orgány uvedené v článku 32 této směrnice nebo určené podle čl. 20 odst. 1 nařízení (EU) č. 537/2014, popřípadě, stanoví-li tak vnitrostátní právní předpisy, podle čl. 20 odst. 2 uvedeného nařízení,

měli možnost v řádně odůvodněných případech podat u vnitrostátního soudu žalobu na odvolání statutárního auditora či auditorů nebo auditorské společnosti či společnosti.

KAPITOLA X

VÝBOR PRO AUDIT

*Článek 39***Výbor pro audit**

1. členské státy zajistí, aby každý subjekt veřejného zájmu měl výbor pro audit. Výborem pro audit je buď samostatný výbor, nebo výbor správního či dozorčího orgánu auditovaného subjektu. Výbor pro audit se skládá z členů správního orgánu bez výkonných pravomocí nebo členů dozorčího orgánu auditovaného subjektu nebo členů jmenovaných valnou hromadou akcionářů auditovaného subjektu, případně ekvivalentního orgánu u subjektů, které akcionáře nemají.

Alespoň jeden člen výboru pro audit musí mít účetní nebo auditorskou kvalifikaci.

Členové výboru jako celek musí mít odbornou způsobilost relevantní pro odvětví, ve kterém auditovaný subjekt působí.

Většina členů výboru pro audit musí být na auditovaném subjektu nezávislá. Předsedu výboru pro audit jmenují jeho členové nebo dozorčí orgán auditovaného subjektu; předseda je na auditovaném subjektu nezávislý. členské státy mohou požadovat, aby byl předseda výboru pro audit volen každoročně valnou hromadou akcionářů auditovaného subjektu.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy rozhodnout, že v případě subjektů veřejného zájmu, které splňují kritéria stanovená v čl. 2 odst. 1 písm. f) a t) směrnice 2003/71/ES ⁽¹⁾, může funkce přidělené výboru pro audit vykonávat správní nebo dozorčí orgán jako celek, přičemž je-li předseda takového orgánu výkonným členem, nevystupuje v pozici předsedy tehdy, když daný orgán vykonává funkce výboru pro audit.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ze dne 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 64).

▼ **M3**

Je-li výbor pro audit součástí správního nebo dozorčího orgánu auditovaného subjektu podle odstavce 1, mohou členské státy povolit nebo vyžadovat, aby pro účely plnění povinností stanovených touto směrnicí nebo nařízením (EU) č. 537/2014 správní nebo dozorčí orgán v přiměřeném rozsahu vykonával funkce výboru pro audit.

3. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy rozhodnout, že výbor pro audit nemusí mít tyto subjekty veřejného zájmu:

- a) subjekt veřejného zájmu, který je dceřiným podnikem ve smyslu čl. 2 bodu 10 směrnice 2013/34/EU, pokud tento subjekt splňuje požadavky stanovené v odstavcích 1, 2 a 5 tohoto článku, čl. 11 odst. 1, čl. 11 odst. 2 a čl. 16 odst. 5 nařízení (EU) č. 537/2014 na úrovni skupiny;
- b) subjekt veřejného zájmu, který je subjektem kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice 2009/65/ES ⁽¹⁾ nebo alternativním investičním fondem ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 2011/61/EU ⁽²⁾;
- c) subjekt veřejného zájmu, jehož jedinou činností je jednat jako emitent cenných papírů zajištěných aktivy ve smyslu čl. 2 odst. 5 nařízení Komise (ES) č. 809/2004 ⁽³⁾;
- d) úvěrová instituce ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 1 směrnice 2013/36/EU, jejíž podíly nebo akcie nejsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu členského státu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 14 směrnice 2004/39/ES a která trvale nebo opakovaně vydává pouze dluhové cenné papíry přijaté k obchodování na regulovaném trhu za předpokladu, že je celková jmenovitá hodnota všech takových dluhových cenných papírů nižší než 100 000 000 EUR a že nezveřejnila prospekt podle směrnice 2003/71/ES.

Subjekty veřejného zájmu uvedené v písmeni c) vysvětlí veřejnosti důvody, proč nepovažují za vhodné mít buď výbor pro audit, nebo správní či dozorčí orgán pověřený výkonem funkcí výboru pro audit.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 809/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES, pokud jde o údaje obsažené v prospektech, úpravu prospektů, uvádění údajů ve formě odkazu, zveřejňování prospektů a šíření inzerátů (Úř. věst. L 149, 30.4.2004, s. 1).

▼ M3

4. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy požadovat nebo povolit, aby subjekt veřejného zájmu neměl výbor pro audit, pokud má orgán či orgány, jež plní rovnocennou funkci jako výbor pro audit a jež vznikly a fungují v souladu s předpisy platnými ve členském státě, ve kterém je auditovaný subjekt registrován. V takovém případě daný subjekt uvede, který orgán tyto funkce plní a jaké je jeho složení.

5. Jsou-li všichni členové výboru pro audit členy správního nebo dozorčího orgánu auditovaného subjektu, mohou členské státy stanovit, že je výbor pro audit zproštěn požadavků na nezávislost stanovených v odst. 1 čtvrtém pododstavci.

6. Aniž je dotčena odpovědnost členů správních, řídicích nebo dozorčích orgánů nebo jiných členů jmenovaných valnou hromadou společníků či akcionářů auditovaného subjektu, výbor pro audit mimo jiné:

- a) informuje správní nebo dozorčí orgán auditovaného subjektu o výsledku povinného auditu a vysvětlí, jakým způsobem povinný audit přispěl k integritě účetního výkaznictví a jaká byla role výboru pro audit v tomto procesu;
- b) sleduje postup účetního výkaznictví a předkládá doporučení nebo návrhy k zajištění jeho integrity;
- c) sleduje účinnost systémů vnitřní kontroly a systémů řízení rizik podniku a případně jeho vnitřního auditu s ohledem na účetní výkaznictví auditovaného subjektu, aniž by narušil jeho nezávislost;
- d) sleduje povinný audit ročních a konsolidovaných účetních závěrek, zejména jeho provádění, přičemž zohledňuje veškerá zjištění a závěry příslušného orgánu podle čl. 26 odst. 6 nařízení (EU) č. 537/2014;
- e) posuzuje a sleduje nezávislost statutárních auditorů nebo auditorských společností v souladu s články 22, 22a, 22b, 24a a 24b této směrnice a s článkem 6 nařízení (EU) č. 537/2014, zejména pak vhodnost poskytování neauditorských služeb auditovanému subjektu v souladu s článkem 5 tohoto nařízení;
- f) odpovídá za postup při výběru statutárního auditora či auditorů nebo auditorské společnosti či společností a doporučuje statutárního auditora či auditory nebo auditorskou společnost či společnosti, kteří budou jmenováni v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 537/2014 s výjimkou případů, kdy se uplatní čl. 16 odst. 8 nařízení (EU) č. 537/2014.

▼ B

KAPITOLA XI

MEZINÁRODNÍ HLEDISKA

Článek 44

Schvalování auditorů ze třetích zemí

1. Za podmínky vzájemnosti mohou příslušné orgány členského státu schválit auditora ze třetí země jako statutárního auditora, pokud tato osoba předloží doklad, že splňuje požadavky rovnocenné požadavkům stanoveným v člancích 4 a 6 až 13.

▼ B

2. Dříve, než příslušné orgány členského státu schválí auditora ze třetí země, který splňuje požadavky odstavce 1, uplatní požadavky uvedené v článku 14.

*Článek 45***Registrace auditorů a auditorských subjektů ze třetích zemí a dohled nad nimi****▼ M3**

1. Příslušné orgány členského státu zaregistrují v souladu s články 15, 16 a 17 všechny auditory a auditorské subjekty ze třetích zemí, pokud tito auditoři nebo auditorské subjekty ze třetích zemí předloží zprávu auditora týkající se roční nebo konsolidované účetní závěrky podniku se sídlem mimo Unii, jehož převoditelné cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu tohoto členského státu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 14 směrnice 2004/39/ES s výjimkou případů, kdy uvedený podnik vydává pouze nesplacené dluhopisy, pro které platí některá z následujících skutečností:

- a) jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu ve členském státě ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice 2004/109/ES⁽¹⁾ před 31. prosincem 2010, činí-li jmenovitá hodnota jednotlivého cenného papíru ke dni vydání alespoň 50 000 EUR nebo v případě dluhopisů se jmenovitou hodnotou v jiné měně ke dni vydání odpovídá alespoň částce 50 000 EUR;
- b) jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v členském státě ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice 2004/109/ES po 31. prosinci 2010, činí-li jmenovitá hodnota jednotlivého cenného papíru ke dni vydání alespoň 100 000 EUR nebo v případě dluhopisů se jmenovitou hodnotou v jiné měně ke dni vydání odpovídá alespoň částce 100 000 EUR.

▼ B

2. Použijí se články 18 a 19.

3. Členské státy podrobí registrované auditory a auditorské subjekty ze třetích zemí svým systémům dohledu, zajištění kvality a vyšetřování a sankcí. Členský stát může osvobodit registrované auditory a auditorské subjekty ze třetích zemí od povinnosti podrobit se jeho systému zajištění kvality, pokud systém zajištění kvality jiného členského státu nebo třetí země, který byl vyhodnocen jako rovnocenný v souladu s článkem 46, provedl přezkoumání kvality tohoto auditora nebo auditorského subjektu ze třetí země v průběhu předcházejících tří let.

4. Aniž je dotčen článek 46, nemá zpráva auditora týkající se roční účetní závěrky nebo konsolidované účetní závěrky podle odstavce 1 tohoto článku, pokud byla vypracována auditorem nebo auditorským subjektem ze třetí země, kteří nejsou zaregistrováni v členském státě, v tomto členském státě právní účinky.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38).

▼ B

5. Členský stát může zaregistrovat auditorský subjekt ze třetí země, pouze pokud:

▼ M3

▼ B

b) většina členů správního nebo řídicího orgánu auditorského subjektu ze třetí země splňuje požadavky rovnocenné požadavkům stanoveným v člancích 4 až 10;

c) auditor ze třetí země provádějící audit jménem auditorského subjektu ze třetí země splňuje požadavky rovnocenné požadavkům stanoveným v člancích 4 až 10;

▼ M3

d) audity roční nebo konsolidované účetní závěrky uvedené v odstavci 1 jsou prováděny v souladu s mezinárodními auditorskými standardy uvedenými v článku 26 a s požadavky stanovenými v člancích 22, 22b a 25 nebo s rovnocennými standardy a požadavky;

e) tento auditorský subjekt zveřejní na své internetové stránce výroční zprávu o průhlednosti, která obsahuje informace uvedené v článku 13 nařízení (EU) č. 537/2014 nebo splňuje rovnocenné požadavky na zveřejnění.

5a. Členský stát může zaregistrovat auditora ze třetí země, pouze pokud splňuje požadavky stanovené v odst. 5 písm. c), d) a e) tohoto článku.

6. S cílem zajistit jednotné podmínky uplatňování odst. 5 písm. d) tohoto článku je Komise zmocněna rozhodovat o rovnocennosti v něm uvedené prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2. Dokud Komise nepřijme takové rozhodnutí, mohou rovnocennost zmíněnou v odst. 5 písm. d) tohoto článku hodnotit členské státy.

Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 48a za účelem zavedení obecných kritérií rovnocennosti, kterých má být použito při posuzování, zda je audit účetní závěrky uvedené v odstavci 1 tohoto článku proveden v souladu s mezinárodními auditorskými standardy uvedenými v článku 26 a s požadavky stanovenými v člancích 22, 24 a 25. Členské státy budou používat tato kritéria, která jsou platná pro všechny třetí země, při hodnocení rovnocennosti na vnitrostátní úrovni.

▼ B*Článek 46***Odchytky v případě rovnocennosti**

1. Členské státy nemusí použít nebo mohou upravit požadavky čl. 45 odst. 1 a 3 na základě vzájemnosti pouze v případě, že tito auditoři nebo auditorské subjekty ze třetích zemí podléhají systémům veřejného dohledu, zajištění kvality a vyšetřování a sankcí ve třetí zemi, které splňují požadavky rovnocenné požadavkům podle článků 29, 30 a 32.

▼ M3

2. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení odstavce 1 tohoto článku je Komise zmocněna rozhodovat o rovnocennosti v něm uvedené prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2. Poté, co Komise uzná rovnocennost uvedenou v odstavci 1 tohoto článku, mohou se členské státy rozhodnout, zda se na takovou rovnocennost částečně či zcela spolehnou, a podle toho neuplatnit nebo částečně či zcela upravit požadavky čl. 45 odst. 1 a 3. Členské státy mohou posoudit rovnocennost uvedenou v odstavci 1 tohoto článku nebo se spoléhat na posouzení jiných členských států, dokud Komise takové rozhodnutí nepřijme. Pokud Komise rozhodne, že požadavek rovnocennosti uvedený v odstavci 1 tohoto článku není splněn, může umožnit dotčeným auditorům a auditorským subjektům ze třetích zemí pokračovat v auditorské činnosti v souladu s požadavky dotyčného členského státu po přiměřenou přechodnou dobu.

Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 48a za účelem zavedení obecných kritérií rovnocennosti na základě požadavků stanovených v člancích 29, 30 a 32, která se použijí při posuzování toho, zda jsou systémy veřejného dohledu, zajištění kvality, vyšetřování a sankcí určité třetí země rovnocenné takovým systémům v Unii. Tato obecná kritéria budou členské státy používat při posuzování rovnocennosti na vnitrostátní úrovni v případě, že nebude k dispozici rozhodnutí Komise ohledně dotčené třetí země.

▼ B

3. Členské státy sdělí Komisi:
- a) svá hodnocení rovnocennosti uvedená v odstavci 2 a
 - b) hlavní součásti svých ujednání o spolupráci se systémy třetích zemí v oblasti veřejného dohledu, zajištění kvality a vyšetřování a sankcí na základě odstavce 1.

*Článek 47***Spolupráce s příslušnými orgány třetích zemí****▼ M3**

1. Členské státy mohou povolit předání pracovních materiálů k auditu nebo jiných dokumentů v držení jimi schválených statutárních auditorů nebo auditorských společností i zpráv o kontrole a vyšetřování souvisejících s dotčenými audity příslušným orgánům třetí země, pokud:

- a) se tyto pracovní materiály k auditu nebo jiné dokumenty vztahují k auditům společností, které vydaly cenné papíry v této třetí zemi nebo které jsou součástí skupiny vydávající povinnou konsolidovanou účetní závěrku v této třetí zemi;

▼ B

- b) se předání uskuteční prostřednictvím příslušných orgánů domovského státu příslušným orgánům dané třetí země a na jejich žádost;
- c) příslušné orgány dotyčné třetí země splňují požadavky, které byly prohlášeny za přiměřené podle odstavce 3;
- d) existují pracovní ujednání založená na vzájemnosti, dohodnutá mezi dotčenými příslušnými orgány;

▼ B

e) předání osobních údajů do třetí země probíhá v souladu s kapitolou IV směrnice 95/46/ES.

2. Pracovní ujednání uvedená v odst. 1 písm. d) zajistí, aby:

a) příslušné orgány poskytly odůvodnění účelu žádosti o poskytnutí pracovních materiálů k auditu a jiných dokumentů;

b) osoby zaměstnané nebo dříve zaměstnané příslušnými orgány třetí země, které obdržely informace, podléhaly povinnosti zachovávat profesní tajemství;

▼ M3

ba) nebude narušena ochrana obchodních zájmů auditovaného subjektu včetně jeho průmyslového a duševního vlastnictví;

▼ B

c) příslušné orgány třetí země mohly použít pracovní materiály k auditu a jiné dokumenty pouze pro výkon veřejného dohledu, zajištění kvality a vyšetřování, které splňují požadavky rovnocenné požadavkům uvedeným v člancích 29, 30 a 32;

d) žádost příslušných orgánů třetí země o poskytnutí pracovních materiálů k auditu nebo jiných dokumentů v držení statutárního auditora nebo auditorské společnosti bylo možno odmítnout:

— pokud by poskytnutí těchto pracovních materiálů nebo jiných dokumentů nepříznivě ovlivnilo svrchovanost, bezpečnost nebo veřejný pořádek Společenství nebo dožádaného členského státu

▼ M3

— pokud již v souvislosti s týmiž činy bylo proti týmž osobám před orgány dožádaného členského státu zahájeno soudní řízení, nebo

— pokud příslušné orgány dožádaného státu již vynesly pravomocný rozsudek nad týmiž statutárními auditory nebo auditorskými společnostmi za tytéž činy.

3. Za účelem usnadnění spolupráce je Komise svěřena pravomoc rozhodnout o přiměřenosti podle odst. 1 písm. c) tohoto článku prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s rozhodnutím Komise.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 48a za účelem zavedení obecných kritérií přiměřenosti, podle kterých má Komise zhodnotit, zda příslušné orgány třetích zemí mohou být uznány za přiměřené z hlediska spolupráce s příslušnými orgány členských států při výměně pracovních materiálů k auditu nebo jiných dokumentů v držení statutárních auditorů a auditorských společností. Obecná kritéria přiměřenosti musí vycházet z požadavků stanovených v článku 36 nebo ze zásadně rovnocenných funkčních výsledků v oblasti přímé výměny pracovních materiálů k auditu nebo jiných dokumentů v držení statutárních auditorů nebo auditorských společností.

▼ B

4. Ve výjimečných případech mohou členské státy odchylně od odstavce 1 umožnit statutárním auditorům nebo auditorským společnostem, které schválily, aby předali pracovní materiály k auditu nebo jiné dokumenty přímo příslušným orgánům třetí země, pokud:

- a) příslušné orgány této třetí země zahájily vyšetřování;
- b) předání není v rozporu s povinnostmi, které musí statutární auditoři a auditorské společnosti plnit ve vztahu k předávání pracovních materiálů k auditu a jiných dokumentů svým vnitrostátním příslušným orgánům;
- c) existují pracovní ujednání s příslušnými orgány této třetí země, která umožňují příslušným orgánům v členském státě přímý přístup k pracovním materiálům k auditu a jiným dokumentům auditorských subjektů z této třetí země na základě vzájemnosti;
- d) žádající příslušný orgán třetí země uvědomí předem vnitrostátní příslušný orgán statutárního auditora nebo auditorské společnosti o každé přímé žádosti o informace s uvedením jejich důvodů;
- e) jsou dodrženy podmínky uvedené v odstavci 2.

▼ M3

▼ B

6. Členské státy sdělí Komisi pracovní ujednání uvedená v odstavcích 1 a 4.

KAPITOLA XII

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 48

Postup projednávání ve výboru

▼ M3

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽¹⁾.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

▼ M1

2a. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

▼ M1

3. Do 31. prosince 2010 a poté nejméně každé tři roky provede Komise přezkum ustanovení týkajících se jejich prováděcích pravomocí a předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu zabývající se fungováním těchto pravomocí. Tato zpráva posoudí zejména, zda je třeba, aby Komise navrhla změny této směrnice s cílem zajistit odpovídající rozsah prováděcích pravomocí svěřených Komisi. Závěr, zda je či není nutná změna, se doloží podrobným odůvodněním. V případě potřeby se ke zprávě připojí legislativní návrh na změnu ustanovení o svěření prováděcích pravomocí Komisi.

▼ M3*Článek 48a***Výkon přenesené pravomoci**

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci se světuje Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci podle čl. 26 odst. 3, čl. 45 odst. 6, čl. 46 odst. 2 a čl. 47 odst. 3 je Komisi svěřena na dobu pěti let od 16. června 2014. Komise vypracuje zprávu o přenesení pravomoci do devíti měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 26 odst. 3, čl. 45 odst. 6, čl. 46 odst. 2 a čl. 47 odst. 3 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 26 odst. 3, čl. 45 odst. 6, čl. 46 odst. 2 a čl. 47 odst. 3 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě čtyř měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

▼ M3

▼ B

Článek 50

Zrušení směrnice 84/253/EHS

Směrnice 84/253/EHS se zrušuje s účinkem ode dne 29. června 2006. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici.

Článek 51

Přechodné ustanovení

Na statutární auditory a auditorské společnosti, které příslušné orgány členských států schválily v souladu se směrnicí 84/253/EHS před nabytím účinnosti předpisů uvedených v čl. 53 odst. 1, se hledí, jako by byli schváleni v souladu s touto směrnicí.

Článek 52

Minimální harmonizace

Členské státy vyžadující povinný audit mohou uložit přísnější požadavky, pokud není v této směrnici stanoveno jinak.

Článek 53

Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 29. června 2008. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.
2. Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 54

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 55

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.